

Víðförull, bekkjarblað, 11 ára E 1942

Víðförull – Bekkjarblað – 11 ára E 1942 – Miðbæjarskóli – Marteinn Magnússon

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

borgarskjalasafn.is

Ýmislegt

Nr. 5 Handskrifuð skólablöð úr Laugarnesskóla
1941 - 1944

11 ára E

Víðförull.

Bekkjarblað 11 ára E.

Misbojarskóla.

kennari Marteinur Magnússon.

VIÐFÖRULL

BEKKJARBLAÐ

10. ÁRA. E.

Odny

þfa.

Guðrún.

~~Haldora~~

Kristin.

Haldora.

~~Guðrún.~~

Hansina.

Ligrin.

Edla.

Haldora.

Kittij.

Guðlaug.

Marfa.

Asdis.

~~Edla.~~

Estin.

Estor.

Erna.

Kristin.

Vilhjálmut.

~~Þjón.~~

Guðmundur.

Kristján.

Liguður.

Haldor.

Hövaður.

Albert.

~~Þjón.~~

Magnús.

Jóhann.

Jón.

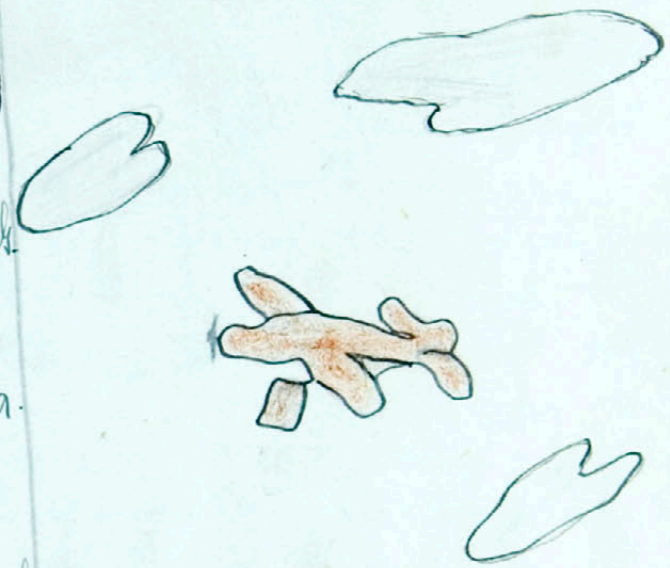
Fingi.

Guðmun.

Guðmunda.

Magnús.

Krist.

1. flbl... 1. árg | 10 ára E | 22 nóv 1941.

Sundpróf

A bænum, sem ég var í sumar, var stór sundlaug, sem árlega er notuð til sundkennslu. Í sumar voru um 30 nemendur. Kennslan stóð yfir 1/2 mánuð, að loknu mánu var haldið sundpróf og þótti takast vel.

Það kom margt fólk frá Bildudal og sveitunum þar í kring. Það var keppt í bringusundi baksvandi og boðsvandi. Ég tók þátt í öllum sundunum og þótti mjög gaman, enda var veðrið mjög gott. Það fóru vist allir gladdir heim að kveldi.

eftir **Ludmundur E. Ludjónsson**

skrifandi söguna **Ludmundur E. Ludjónsson**

Í sumar

Ég var í sveit norður í Hlinavátns-sýslu ég fór í apríl ferðin gekk vel mér þótti mest gaman að hundinum á bænum hann heitir Hiti það fyrsta sem ég gerði var að passa kindurnar þegar

þær báru. Eg fór oft á hestbak það þótti mér gaman hestarnir voru 6 að tölu mér þótti vænst um hest sem heitir Gráni. Og svo fór ég í réttimar það eru 22 km. Frá bænum og þangað, ég fór á hesti sem heitir Sleipnir hann er dróttarhestur það var gaman í réttimum þar vorur margar kindur og margar hestar fyrir utan réttina hin var við vatn sem heitir Lavinavatn réttin heitir Stuckilurett.

skráði Guðmundur E. Guðjónsson
 eftir Kristján Hjálmarsson.

Eg á Kött sem heitir Labbi hann er góður og friður fann hvítur og fallegur vóða hveinlegur hann þvær sér langan tíma á kvöldin. Hann mjálmar þegar að hann vill. Að ég striki sig

eftir Eva.

skráði Guðmundur E. Guðjónsson

Amma mín
 Elsku amma mín þú manst að ég fór í fyrra vestur til Dyrasfjardar. Það var vóða mikið ferðalag ég var á sjó í Gullfossi og mér þótti mjög gaman. Þegar við vorum að silga til Flakgar

og Tjörmatúvinn kom til mín og sagði að Þabbi vildi lala við mig vóð ég hissa því ég hilt að ekki væri hægt að lala í síma á sjó. En þannan dag var afmælisdagurinn minn 29 maí. Og Þabbi mundi eftir því. Það var gaman að feru ferðalagi en það var líka gaman að fara hingað að Laugum. Við vorum 2 daga á ferðinni. Eg gisti á Blönduósi. Eg var ekkert þreyttur við sungum mikið á leiðinni og þegar við komum upp á háðina og sáum heim að Laugum ^{hrögnum} við hinna. Þer er ~~igad~~ vóða fallegt og við erum farin að fína blóm, sem við þurkum og ég skal sýna þér þegar ég kem heim. Verðu sall.

Þinn Vilhjalmur J. Vilhjalmsson.

Vinn og músin
 Við lá á hálmbing sínum Jóhrandi og var að hugsa um það ~~og~~ ánægður með sjálfum sér, hrellik krafta skefna hann var. Í sama bili kom mús út úr holi sínni og tók að narta í klaufir hans. Óstátt þú gisti þin sagði vinn ef ég vildi þá þyrfti ég ekki annað en að sliga ofan á þig til að merra í þer hreft bein. En ég vildi lala má mér svaraði músin hlegandi Tók þú vinnu upp fótinn síðan merra hana sundur

en hvern var óðar höfðinn. Hvern
kenur samt jafnskipti afur og fer
að hita urann þar sem honum var
viðkvamast slátt & hann þá upp
í bragði og stungaði í kringum
sig með hornum. En mista var þá
afur komin í fylgri sitt.

Eg rá þad munda sagði minn við
spjallansig að ég þó að allt það
ég er stór og sterkur þá verð ég
að ég þó að vara mig á þessu
þinullilla misargrei

Í berjamó
ég ála að segja ykkur frá einna
ferða-laginu sem ég fór í sumar.
Eren ég var altal að sendast í
matvörubúð í allt sumar og mátt
ekki vera að ferðast meir.

Eg fór í bíl með pabba og
mómmu og systkinum og
mörgu öðru fólki að Svanaöldum (v
lod) löldum með fram vatningu og
sáum mann á bíl og báðum hann
að flytja okkur yfir vatnið og gerði
hann það þá fundum við góðar
berjabrekum og fylltum við öll ílát
af bláberjum og hrakjiberjum
og samt fór nú mihið í magann.

Albert Wathne

VIÐFÖRULL.

2 Rll 1. arg 29 Nóv 1941

Ur sveitinni.

Í sumar var ég norður í Þingeyjarsýslu
á bæ sem heitir Ystafell. Eg fór í bíl
og var það mjög skemtilegt ferðalag.

Eg rá Hraun í Örnadal þar sem
Jonas Hallgrímsson er fæddur og margi
flívi fállega stáði. Við vorum 2 daga á leið-
inni. Eg gisti á Blönduósi. ég kom á
Akureyri og mér þótti mjög fállegt þar.
Þaðan fór ég á bæ sem heitir Kross
og þaðan þangað var ég sótt á hestum
frá Ystafelli það er 2 tíma reið.

Á Ystafelli er hribíli og voru 9 krakkar á
báðum bæjum og það þótti mér gaman
og þar voru líka margir hestar einn
þeirra lét Blesi hann var fállegastur af
þeim öllum og mér þótti vanta um hann
ég fékk líka að koma á bak honum

Ásdís Óskarsdóttir

Góði maðurinn og fjöfurinn

Einu sinni rá mæður fjöf vera að berjofarinn
í bíð. Þetta málku ekki gera sagði maðurinn
við fjöfurn. Þetta er bjóll verk. Þer er nú betra
að þegja, ef þú vilt ekki hrifa verra af,
sagði fjöfurinn. En af því að enginn
vitni voru viðstödd, gat maðurinn ekki ramað
fjöfnáðinn. Þegar þer komu til bögrellu-
stjórans þá sagði fjöfurinn við manninn
þú halddist að þessi maður sé góður og
guðbræddur en ég kom að þónum þar sem
þann var að stela þar sem nú bögrellu-
stjórnin vissi ekki hvar var fjöfurinn
bokaði þann þú báða mennina inni í
rama hvefa og hlustaði á hvað þeir höfðu
þann hvefði þá að fjöfurinn sagði við
góða manninn. Þarna réðu hvar eg
gat rúna á þig. hvað gefur guðbræðla
þin hjálpað þér. Þegar bögrellu-
stjórnin hvefði þetta þar sem þann stóð og hlustaði
fyrir utan dyran, opnaði hann hurðina
hlýttu góða manninum út en fjöfurinn
fekk að líta inni og hlaut guðleg
málagnöfnd.

Guðlaug Herrisdóttir

Í sumat.

Eg var í sumat mótut í tvö Ylma-
vatnsryslu ég fót í mai fetsin gekk
vel fýst fót eg með Larfoss til Borgarar.
Og svo fót eg með bil að Geilaskarar.
Eg fót kl. 9 og kom kl. 7 mótgunin eftir
þá kom böndinn og sindi hann okkur

stnat og litlu lömbin og kalfana.
Það vottu heit hundat á þónum feit heit
þull og 1 Gjóti. Það vottu 70 hestak 10 samlit og
hitt vottu ofammungat. Eg fékk oft að koma
á hestbak.

Edda Askars. 10 G.

Í sumar

Í sumar fór eg austur í Hveragerði
ég fór til franda mins, þegar eg
kom þá var mig bíð að vera
jardshjalti. Þegar við vorum, þeim
að borða þá fórum við krakhamir út
að leita okkur við fórum í mark
leiti við máttum vera þangað til
kallad var á okkur en allt í einu
var hallad á okkur og fórum inn
þá áttum við að fara til berja við
fílkunni í lätin. Daginn eftir fór eg í
lauina mér þótti gaman í lauini.
Tvo dain eftir fór eg í gróður-hús
ég rá tímata og gírkur vo blóm
mamma heifti tímata. Við vorum 3
daga í Hveragerði

Eva Þjörnsdóttir

VIÐFÖRULL

3. Mb 1. árg

6. Des 1941.

Sumarferð

Í sumari fór ég með mömmu og pabba upp í Borgarfjörð. Við lögðum af stað kl. 7 ft. á laugardegi og fórum með Fagtanestnu upp á Akranes. Á leiðinni upp eftir saum við hestkipaflota sem var á leið inn í Hvalfjörð. Einn skipvefjanna á Fagtanestnu sagði okkur að þarna væri Churchill að koma til Íslands. Frá Akranesi fórum við í bíl upp að Hamri í Borgarfjörð þar kom ég á hestbak. Daginn eftir fórum við á bryggju upp að Hreðavatni og um kvöldið fór ég heim með pabba á Laufoss. Mér þótti vonda gaman og ég var ekkert sjövekur.

Þórunn Helgason

Reið áður en Skólinn hótti í vor fór ég upp að Grimsstöðum á Myrum og var þar fram yfir rjúttir í haust. Á heimilinu voru sumar elfu aðrir krakkar og voru þeir allir í Reykjavík. Þarinn skendur undir fjalli en rjútt fyrir dan beinn eru brekkur og í þessum brekkum byggjum við krakkarnir bá í ríki og gjóti. Við byggjum bojarhús, hlöðu hesthús, fjós, fjárhús og fyrir hesta höfðum við leggi, fyrir fyrir kúr hjálka, fyrir kindur horn og allaf þegar við götum vorum við þarna.

Gudmundur í Líubrygg

Ásvallagötu 10 12/11 1941.

Kari kennari!

Ég ætla að skrifa þér fáar línur það verður nú ekki langt bréf því ég á eftir að lesa náttúrufræðina. Ég var í sveit í sumar Vestur í Arnafirði í Reykjafirði. Það var vöðu gaman ég var við að taka af upp mönn og koma honum út á þurkvöll og koma honum heim ég var að taka af fenu og ég fór í langar smalamenstur eitt skifti förum við aðsmala klukkan var orðin 12 á hádegi þegar við lögðum af stað og þegar við komum aftur var klukkan 7½ við komum með miknið af þé við slepum þvi þegar við vorum búnir að taka af fenu.

Ég fór dagin áður en réttinnar voru út á Bildudal Bildudalur er lífl, bigð niður undir sjó. Reykjafjörður er lífl, fjöll til þriggja hlíða það er trí eða bili þar sem ég var í sumar

sandi eftir Guðmundur Einar Guðjónsson.

Í sveit

Ég var í sveit norður í Yfiravatsýslu. Ég fór í apríl þessin gekk vel mér þótti mest gaman að þundinum á bonum hann heitir Ylfi það ~~er~~ fyrsta sem ég gerði var að þassa kindurnar þegar þar báru. Ég fór oft á hestbak það þótti mér gaman hestarnir voru 6 að töku mér þótti venst um hest sem heitir Grant. Og svo fór ég í réttinnar það eru 22 km frá barnum og þangað ég fór á hesti sem heitir Sleynnir

hann er ~~stærstur~~ dráttarhestur það voru margir an í réttinum þar voru margir hestar fyrir utan réttina hin var við vatn sem heitir Trínarvatn réttin heitir Suðkiburett.

Kristján Hjálmarsson.

Í sumar þegar ég kom heim þá fór um við þabbi. upp á. Eledarant að veita hin. Þessa á heima þar það var gaman. Þabbi á vöðu finan bit sem heitir Ellidi við veitum marga. Lilina ga við sáum silunga í botinum þeir suntu með botinum eg sá þabba. Þraga hann inn þeir spirlutna á leidini og á sunnudagana þá förum við ekki að veita því að það var svo miknið logn en það var ekki alltaf logn bara stundum og við vorum að spara um vantið á sunnudagana.

Guðjón Bachmann. 10 E.

Reykjavík 11 nóv.

Kari Kennari,

Ég fór í sveit í sumar. Ég fór stult ég fór upp að Elidakoti það er rétt hjá Lögbergi það var vöðu gaman þar. Ég fór oft yfir á nastaba maðurinn var svo rífa góður við mig hann lofaði mér oft með sér upp í Yfirásdal það var vöðu fábegt þar. Þeir voru að heya þar það var vöðu gaman að leika sér þar. Verku blessaður og sál þinn Váthjammur.

VIÐFÖRULL.

4. tbl. 1. ág.

13/12. 1941.

Úr sveitinni í sumari

Ég var í sveit í sumari síður á Vatnsleysuströnd. Bæinn sem ég var á heitir Sjónarköll. Mér þótti mjög gaman að vera þar. Ég fékk oft að reka kjörnar trévar sinnum að mjólka helju seinni heitir. Érina og svo fékk ég oft að fara á hestbaki þegar var farið að slá fékk ég að raka. Svo fór ég oft í bergamb.

Guðrún Þorvaldóttir. 10 E.

Í sveitinni í sumari.

Jeg var í sveit í sumari. Það var vöðugamán og mað að gera, þvi að þar þáð komu oft gestir. Jeg var með mömmu og fjórum systkyngum mínum, og svo voru fleiri krakkar. Það voru tveir hundar á bænum Týra og Tryggur, tveir hundarnir, svo voru tveir hvalhógar sem hétu Njóll og Fríða. Mér þótti svo mikil gaman að ég áfveg ákveðin að fara mesta sumari áftur. Enu sinni var ég í bergamb upp undir Hlengli og svo komu svo miklar skoukkur að við urðum að fara heim an þess að má í nokkur best.

Guðrún Arnardóttir 10 ára b.

Úr sveitinni í sumari

Ég var í sveit í sumari á bæ sem heitir: Þkamembinsstaðir. Það fyrsta sem ég gerði var að sækja hrossin. Á bænum er hestur sem heitir Lörli. Þegar ég fór eitthvað. Einu sinni þegar ég var að sækja hrossin og ég hafði beiðað Lörli, sigaði ég hundinum á hrossahöpinum. En vita menn! Lörli tók þá sýttinn með mig inn í miðjan hrossahöpin og fór að fljúgast. Á endanum tókst mér að stilla hann, og koma hrossahöpinum af stað sigaði ég þá hundinum á eftir honum, og gekk nið alt vel hjá mér heim til bójar.

Halldóra Eola Tomardóttir 10 ára E

Reykjavík 14-12-41

Ég var í sveit í sumari, fór norðut í Þkagafjörð á bæ sem heitir Langamirri vat þar í þrjá mánuði hjá góðu fólki, mér þótti gaman í sveitinni og þar voru margar keyr, kindur og hestar, einu sinni var ég að leika

mer á hesti þá veit ég ekki
fit en ég dett af baki en meiddi
mig ekki. Þó ég oft á heli fyrir
því. Ég hef aldrei farið svona
lart í sveit fyrr, því að ég hef
altaf verið í sumarbústaðnum hans
þabba sem er sett hjá Ábba og
heitir Lífossbrekka.

Halldóra Katrín Guðjónsdóttir

Í sumari

Í sumari var ég í sveit í Vestur
landeyjum í Þrángavallasýslu og barinn
hit miðkot. Línn af hestunum þótti
mest mjög væntum hans het farþegar
en af því að hann var svo gamall var
hann kalladur gamli farþegar því hann var
24 veta gamall. En þó að hann

veri gamall var hann svo viljugur að
í samveid stundum þá veit ég ekki við hann.
Og ég á hest á ba einum er Affhólar heita
og þess vegna er ég bær að láta hann heita
'Aff er bær þessi þó að hann er þessi.
Hann er mjög þægilegur en lítill og gánggjóður
og fékk ég verðlaun 25 krónur. Ég fór á morgun
(fyrir hann)
skemtanir í sumari ég fór einu sinni kl 5 að
kvöldi en ~~er~~ kom heim kl. 6 að morgni.
Í sumari fór ég líka í fyrsta skipti á spjótt
í Borgarfjörð til manna að ba sem heitir
Kleppjanskeytiur þar var hvetakita og það
er mikil þeirri að hafa það og var ég þar
nokkru daga og fór svo heim og uppi sveit
og þaðan kom ég allt að því en ég kom
hingað.

Þin þóttir Hall Hallgrímsson

VIÐFÖRULL

5 tbl 1. árg 13-19 des 1941
Ritstjórnir: Ingil Eir Jóh Ósk Þor Þorgeir Karlján og.

Keri Marteinu.

Ég ætla að segja íður svolítið af henni hinni
okkar hinni er sjaraklega fjörug er sjersk
a kvöldin þegar við fórum að sofa þá
latur hún alveg eins og villaus. Nú hef
ég ekki meira að segja af henni hinni.

Nirðingur filst.

Ligrin.

Reykjavík 7/ 1941.

Harri kennari.

Ég var í sveit í sumar myndur í Langadal
þar var gaman að vera þarinn sem ég var
á hiltir Geitarhósti. Strákarnir láta svo illa
að er ómulegt að skrifa fyrir strákunum.

Edda Óskars. 10 ¢

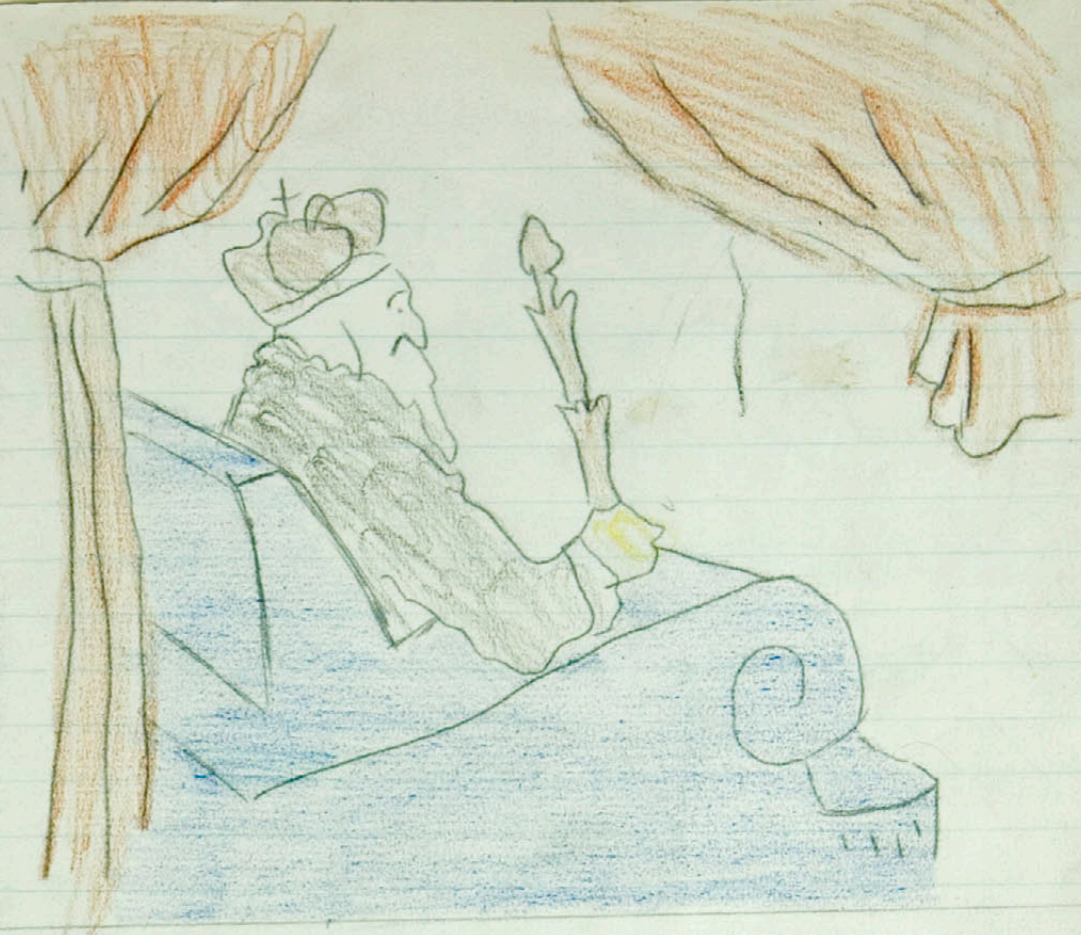
Óskars. 10 ára ¢.

Ég var í sveit í sumar í Reykjafirði í Arnafirði
það var votta gaman. Ég rak kinnar og sótti
hesana og svo rakaði ég og svo fór ég með heim.
Hestarnir heita Bleikur og Grani þeir eru vagn
hestar svo heita veit hestarnir Líp og Skipinn
Líp er prídilegur veithestur hann er afar fljótur
að hlaupa það hefur eingengen hestur við honum
þar í kring, ég fór oft að smala. Það var iðja
arp þar enn það varð að láta hlata bakkeri ég
fór alfaf að láta hlata og annar strákur sem
var á sama bæ og ég var, við fórum oft á þessum
það voru mikil ber þráber og bláber það var
komin bláber strák og maður var komin út
fyrir gíringuna þúnd er gíringar stórt það var
hver þessna eins og þjúi skroð frá húsinnu en
hitað upp með hverinum það er skenkur.

samíð eftir Guðmundur Einar Guðjónsson.

Einu sinni voru þeir litlir blómálfar. Þeir höfðu
 rofið allan vefurinn. Enn nú var komið vor.
 Og einn fagra morgun vöknudu þeir arámt
 blómum og skordrum. Maurinn mjófasti
 kygði úr sér svo að brakasi í öllum
 líta mötum. Flugan flaug upp í bláa
 heitrihjuma og paddan lagði land undir
 fót. Hinn var feið og bústinn. Samt hafði
 hún ekkert efið allan vefurinn.

Eva

Ef ég irdi kónkur, þá ætti ég heima
 í höll, ég skildi veru mik, þá gæti
 ég keift mér hvað sem ég vildi, ég
 skildi eiga margar hallir, og
 mörg hús, á degin skildi ég annað
 hvort skemta mér eða sitja í hásetinu
 og lesa í liði.

Eva Þjónsköttin.

Ef ég væri drottning, myndi ég gera
annad en að vera í fallegum fötum
og skrautlegri höll. Ég myndi fá mér
bíl aka til fátaka fólksins og vita
hvað hegt væri að gera fyrir það. Ef
einhverri vantaði föt og mat, myndi
ég reima að hata úr því það er svo
mangt fátægt fólk til og það þarf
að hjálpa því, ég myndi vera ísköps
góð og blíð við alla svo að allir
gæti sagt. En hvað þetta er góð
og mild drottning.

Guðlaug.

Einu sinni vorum við að leika okkur í
klóðunni og þegar við vorum við
búnn að vera dálítið lengi í klóðunni, þá
kom gömul kona sem heitir, Sigga og
sagði okkur úr klóðunni. Þú minntist út
um líugatið og sumir út um hurðina.

Hansína Sigurjónsdóttir 10

Ef ég væri kóngur myndi ég fá mér góðan
reiðhest viljugan og vakran og ef ég væri
kóngur myndi ég fá mér finan fólksbíl.
Ef ég væri kóngur myndi ég líka kaupa
mér flugvél og læra að stýra henni
og ef ég væri kóngur myndi og líklega
þurfa að kaup mér finan sumarbústað
svo að ég gæti boðið þetta og mömmu að
vera hjá mér.

Guðmundur Áki Guðvígsson 10

VÍÐFÖRULL

6 tbl. 1. árg.

21. des. 1941

Ég var í sveit í sumari, ég var í Vestur-
Landeyjum, þar var gaman að vera þar.
Ég gaf kúnum og sótti hesta og rak hjóla
ítt í myri og sótti þar aftur á kvöldin.
Ég fór á skemmtun og þótti vöðva gaman.
Ég kom heim kl 2 um nóttina.

Hanna Þingjónsdóttir 10 ára k.

Þegar pabbi símaði.

Þón lilli var eftirlatið hans pabba
rins. Allt, sem konni lilli gerði,
var fullkomlega rétt -
fyrr pabba.

Um háttatímann sagði mamma
honum pabba ofsinnis, frá
ímsum brellum konna

Ef ég væri drottning í ríki mínu þá
mundi ég láta fara fátækum fólki badi mat og
föt. Og svo myndi ég senda fátækum
börnum jólagjafir á jólunum svo
myndi ég hjálpa atvinnulausum mönnum
til að fá atvinnu.

Pigrín Óskarsdóttir 10 k.

Ef ég væri drottning, þá vildi ég
vera falleturst af öllum innan
lands.
Ísin vild að vinna og lét að stíga
dans hafa þjóna og þennur og
hirdmeija fans.

Halldóra.

Ef ég væri konungur og réð yfir
Íslandi þá myndi ég láta byggja mör
höll og láta fallbyssur allt í um koma
síðan láta nokkrar loftvarnabyssur í hverninn.

Ég myndi ég láta smíða herskipaflota til
að verja landið ef af óvinið ætluðu að hertaka
 það. Ég myndi ég láta loftvarnabyssur og
fallbyssur um allt landið. Ég ef af óvinið
kæmu þá myndi ég láta verja landið og
reina að reka þá burtu.

Jongi P. Erlingsson

Þegar ég var 7 ára gamall fór ég austur
í Þorastaskóg, með þabba mómmu og systir
minni, við þengum lánastan bíl og þabbi
keyrði. Við fórum yfir Hellisheidi og lentum í
blindpoku. Þegar við komum upp á
Kambabrunn þá bíladi bíllinn líkiskáttar.

Ég gekk ferðin vel þar til við komum á
ba í Brimsnesi, við áttum að koma þar við.
Þegar við áttum að halda ferðinni áfram
þá þengum við bílinn ekki í gang, svo við
þengum lánastan hest og keru.

Kristján Møller Hjálmarsson.

Það fyrsta sem ég gerði ef ég væri konungur
væri að biðja Gud að gefa mér vísu og kraft
til að stjórna ríki mínu af réttvíni og
skörungskap.

Albert Wathne.

K. M. H.

Eg er orðin kóngur

Eg er kóngur yfir Íslandi eg bý í
Reykjavík höfuðstað landsins. Eg bý í
fallegri höll og hef margt fólk bæði til að
hirða höllina og þjóna mér. Einn sal
hef eg sem er mjög fallegur þar er há-
sakid mitt, þar sit eg þegar eg skrifa undir
lög stundum held eg stórar veislur og býð
eg þá stjórn landsins og helstu ráða mönnum
bejarins. Á runnin fer eg upp í sveit og er
þar að veiða lax og silung þá hef eg margt

fólk með mér. Mig langar til að vera kóngur
lengi ennþá og vonast til að eg missi
ekki tignina fyrst um sinn. Stundum skrifa
eg til kónganna í nágrennslöndunum og
fa fréttir frá þeim hvað og svo segi eg
þeim hvað gerist hér heima.

samið eftir Þuðmundur E. Þuðjónsson. 10 E

Eg var í sveit í sumar á ba sem heitir
Efrivellir eg passaði lítinn strák þar sem
hjet Jón. Mjér þótti það mjög leðinn
legt hann var svo óþekkur.

Þorstein 10 E

Eg var í sveit í sumar í haust rigndi
mikið árnar uru mikid. Þegar þabbi
kom að sakja okkur var mikid vatn í
ánum svo að það vand að fara á bát yfir

vatnið með dóðið okkar. Þegar átti að fara á stað þá festist bíllinn svo að það varð að ita honum og svo losnaði hann og svo festist hann aftur.

Kittý 10 &

Ég var einu sinni að setja hest og hann var svo óþægur, að ég ætlaði aldrei að ná honum. Einu sinni var ég að fara á engjar og mætti þá bíl og þá varð hesturinn svo hræddur sem ég var á að hann hertist útaf veginum ofan í mó, og ég datt af baki. Ég fór upp í sveit 5 maí og kom aftur 2 september. Ég var einu sinni fyrir aftan helpu á hesti sem heitir Þifur og hann var viljugur og svo sló ég svo fast í hann að við dultum af baki og hesturinn stoppaði.

þann og þann daginn. En þabbi hafði ekki minnstu samúð með mömmu, heldur sagði aðeins þetta: „Verlings litli snáinn, hann varð, eins og aðrir, að gjöra eitthvað sér til gamans, er ekki svo?“ Þá, og þar að auki varð þabba aðeins að orði, er Nonni hafði farið kolsvörtum fingrum í nýfregin fótir hennar mömmu: „Ó, er hann er svo litill, eins og hann er. Hann klifur að hafa skilið, að sá fatnaður var hreinn, annars mundi hann ekki hafa gjört það.“ En einu sinni fékk þabbi hans sérstaka reyrsku um þetta þó i litlu reari.

Hann var staddur í Lundinum
og þurfti fortakslaust á mikilvogu
skjali að halda, sem hann hélt
hann hefði gleymt heima. En ef
þú þvúi að hann var hræddur um,
að hann hefði, ef til vill, misst
það í jarnbrautarlestinni á leið
til borgarinnar, þá gekk hann
að símanum og hringdi heima.
Hann náði sambandi, og nú
skuluð þið fá að heyrja, hvað
þá kom fyrir: "Er þetta Kenford 4242?"
"E e e e e e e." "Ég spyr, hvort
þetta sé Kenford 4242?"
"Hi hi hi hi hi hi". Talsinninn
hlýfur að vera í ólagi. "Er það þú,
Margrét?" "Da, da, da, da, da, da."

"Hvað erí vegi? Ég vil gjarna má
í skjalið, sem ég skildi eftir á borðinu
í anddyrinu í morgun."

"Go, go, go, go, go, go, go." "Geturðu ekki
heyrt, hvað ég er að segja? Ég er
þúinn að missa það skjal. Geturðu
ekki heyrt til mín? Er þetta Kenford 4242?"

"Da, ba, ba, ba, ba, ba, ba." "Tabbi
þvindi það nú af, þvúi að þolinmæði
hans var á fötum."

Kristín 10 ára E

Í sveifinni í

Í suman var eg í Klaleij
á Breidagirði þar fátli mer
mjög gaman.

Mer fátli mest gaman
að sjá alla fulgana. of
stíð eg lengi og horði á
fulgana rynda á sjönunum.

Í suman þann sundkennari
og herði af þess kröpparunum
að rynda við vorum elþess.
fyrst fátli mer vant að
rynda í sjönuna faldun
fátli Hann kaldur. en þá
vandist því fljót.

Marta þá þess 10 ára

Lólshin

Liggja í Tungu var fimra ára gömul. Ekki
var hin farin að lesa né skifa en hin
hafði lest það vera hverju barni er
máttynlegt að lesa sem allra fyrst.

Hin hafði lest að elka góð og biðja
þá þann með barnlegu trúbráusti
Óskögn fátli henni gaman að leika sér íti
í hinum þegar þessi hennar var að slá og
mamma hennar að taka. Þessi hennar
smíðaði ofurlitla þess þess, svo að hin
gati þess hjálpað mömmu sinni við að
naka og rifja. Það var eitt laugardags-
kvöld í duntunguveðri, að hin hljóf íti
á þess með þessu sína í hendinni.

Þá leit mamma hennar þess blíðlega
til hennar og mælti: Á morgun er

~~sunndag~~ sunnudagur og ég er að hugsa
um að skreppa út að Hnausum að gamla
minu. É lofaði mér að fara með þér
elstu mamma min, sagði Liggja þú
verður þú að biðja guð að gefa þér
gott veður á morgun, sagði mamma hennar.
Há Himinninn var grár og drungalegur
og þokar náði niður í miðjar hlíðar.
Engin solargeisli sást. Hvergi var heid-
rikjulleitur. Það leit út fyrir rosa og
rígáingur. En Liggja lét ekki hugfallast.
Hún hljóp inn í bað og settist inn á
eitt rúmið og söng í sífelli þessi orð.
Guð minn góður gef þér mér
gott veður á morgun.
Með þessa barna vörnum safnaði
hún um kvöldið morguninn á eftir

1942
vaknaði hún við það að solin sken inn
um gluggann. Mamma hennar stóð við
rúmið hennar. Hún laul niður að henni
kyssti hana í vangann og sagði: Flyktu
þér í þú Liggja min. Þú átt að þú að
fara með mér út að Hnausum það er
komið glada solskin.

Kitty Óskars 10 ára

Úr Deytinni 11/1942

Ég fór vestur í Þauðlauvdal í sumar.
Þar er Prestssetur og margir komu oft
þang að á sunnudögum til Kirkju þad var
gaman að vera þar. Ég gerði mart þar sem
ég hef ekki gert áður sem mér þótti gaman.
Ég sótti hestana skundum og fór í milli þegar

fólkið var að heyrja því ég var nú smitast
við slattinn svo var ég sendur með Matlunn
til Hænsnanna þau voru fyrir handan vatn
svo ég varð að fara á Þramma eins og þið
sjáið var ég nú ekki hér í sæti eða neitt
Gjornans legur er það er svo gaman að
vera í sveid á sumrin þeg nýja nú ekki
gleima jobbu minni það var Tík sem var á
benum og varum við bestu vinnur þeg hef
nú ekki meyr að segja það yrði alltof langt
mál allt úr sveitinni þeg vona að fá að fara í
veit næsta sumar það yrði svo gaman

Magnús Sigurðsson 10 ára E

Úr sveitinni

4. sumar var ég inni Víðey það
var vada gaman skundum fórum við
skraharnir í sjóinn og sólbáð. Fyrst fótti
okkur vada kall (~~er þetta~~) en þegar
við fórum ofar fótti okkur hann ekki ein
kaldur. En einu sinni komu menn á
bát meninnir skulð að taka upp kartöf-
lur kartöflu-garðurin var málagað sjónu.
Einn manna kallade á okkur og hann
sagð að við mákum fara úti hann ef
við skuldum vad úti hann. En nú
dar flóð og meninnir hófðu komið á
gjörnu og nú var flak þar þess þeir
ljúku ankerið. Svó kláðum við okkur úr og
öðum úti bátnum.

Magnús Ó Magnússon 10 ára E.

VIÐFÖRULL

7 bl. Láranga

16 jan 1942

Úr breitinna.

Ég var í sveit í sumari á þá
sem heitir Líðstufossari í Indakilshreppi
og mér fótti ofan gaman. Þar
það var lítill ketlingur á benum
og mér fótti vada gaman
að honum, hann hét jobbi og var svartur
hann var mikið þrífinnur með síg
þvogi sem allaf þrjúda og marna
Ég fór á skemtuð Miðandi á hesti sem
hét þarfur og var agfastur hestur
og þá skemti ég mér vel og þá vanlíkka
indall vedun svo kom ég hema um
hröldið þess þess þess

Marta Kristín Þóðrarsdóttir 10 ára E

Úr Sveitinni

4. sumar var ég austur í Hreyrum. Þarinn
heitir Miðfell. Mér fótti fjarska gaman. Fyrir
ofan báinn var stórt fjall þangað fórum við
krakkarinn oft að þá tina lör. Úr á miðju
fjallinu var vafn. Þynir hjónanna sem ég
var hjá tóku lífla rílunga úr keldunum og
líflu í vatnið svo þegar rílungarnir voru
ornir stórir þá veiddu þeir þá.

Mert þótti mér gaman að hamast í ~~Kyrrum~~
heyjinni í hlóunoni þegar verið var að hyrða.
Húsbóndin gaf mér krífu og ég var oft að ríma
og raka. Eg fór tvísvur til kirkju og þá var
vöðva gott veltur og gaman. Eitt þótti mér
skrifist. Húndurinn hét Krummi en var hvítur.

Óddný þóra Þjórnvaldís

10 ára E.

VIÐFÖRULL.

8 bl. 2 árgangur

17 janúar 1992

4 sveitinni

Eg var í sveit í sumar mér þótti vöðva
gaman ég fjekk oft að sekja kýrnar þar
og þegar var farið að slá fjekk ég að
raka Nálhjalmur var í sömu sveit og
ég var oft að leikja mér við
krakkana þar þá get ég búi sagt
þér mæra í dag verku blenatur og sell.

Eva Þignitur

Ef ég voru drottning þá mundi ég
búa í höll þá vilði ég búa í
Reykjavík. Þá vilði ég að öllum
lífi vel í ríki mínu og að allir
fengu nó að borða og svo mundi

ég ferðast um allt Ísland það
þótti mér gaman. Þvo mundi ég
láta biðgjá hús handa fátækur
fólki, og gefa þvi nó föt og mat
og láta þvi líta vel eins og mér.
p Eldla Áskas 10. 8.

Ef hún væri drottning.

Þigga er að lesa afintíri um
kóng og drottningu svo (þ) för
hún að hugsa um hvað hún
mundi gera, ef hún væri drottning.

Hún safnar sér mikla mikla peninga
og kaupir margt fallett hún
vill gleðja þá sem fátækur eru.

Kyttly Áskas 10 ára 8.

Ef ég væri Kóngur

Ef ég væri Kóngur þá mundi

ég eiga stóra og fallega höll með
mörgum herbergjum, til fallega
seglskirku og falleg föt. Þvo vilði
ég láta öllum mönnum líta
vel hafa nó að vinna og nó að
borða. Þá mundi ég ferðast og
skoða mig um í heiminum á
seglskúlnni. Hörður Helgasson. 10. 8.

Í sveitinni

Ég var í sveit í sumar, mér
þótti nóða nóða gaman ég var
í Ludur Þar Breidafirði, ég
var látinn sekja máinn og
ég fékk að slá og raka.

Ég fékk að sekja hjannar og
hestana, það var drengur
nótt hjá mér varinn hét Nordur

Þar drengurinn hét Þriðmandur

Það var á rétt við heinn
og við Yrismundur vorum
alltaf í ánni að segja báttum
okkar. Þigundur Þorskeimsson.

Ef ég væri Drottning
Ef ég væri Drottning
þá ætti ég heima í vöðva & stórra höll
þá væri vöðva fagur garður fyrir utan höllina
svo væri mörg fagur tré með appelsinum og
eplum og margt annað gott

Guðrún Þorvaldsdóttir 10 ára l.

Ef ég væri höngur þá mundi ég byggja mér
höll og ræða til mín mikinn her til þess að
verja ef á ^{það} ~~þess~~ ríðist og svo mundi ég
auðvita byggja mér vopnaveðsmidjur
Yóhann Óskarsson.

Vianna
Það segir, að engin geti verið að manni
sem ekki kunni að vinna. ~~Þann~~ Þann segir
líka að sé sem sé látur missi alltaf tæki-
ferið til að komast áfram. Ég ætla að komast
áfram og þess vegna vil ég ekki vera látur. Það
er ekki að vera látur að geta strax það sem maður
á að geta. Sé sem er látur vill geta allt seinna.
Ég vill vinna á hverjum degi þá að ég sé í skól-
annum. Ég ber út Alfidubbið. Ég ber út á
Hringbraut, Reynimelur og Ríðimel og það eru mörg
blöð og eru alltaf að verða fleiri og fleiri. Ég fé 30
krónur á mánuði, svo sé ég líka blátt og fé
oft svo fyrir það. Svó sé ég líka sjómennirnir
og hann setur selst mikid, Ég er að safna fyrir
nýju hjóli. Ég er búin að fá það, en þábi lánaði
mér fyrir frá Vilhjálmi S. Vilhjálmssoni, 10 ána l.

Ég ég væri höngur. Þá vildi ég eiga fallega höll
höll fallegan bál stóra flugvél blött og fallegt
skip. Og festast um öll lönd og ríða yfir
landi mínu. Fara aldrei í stríð. Kristján.

Ég ég væri drottning þá mundi ég vilja eiga.

Höll sem væri úr skinni gulli og gímssteinum
og það væri mikið af grasi fyrir fram og
vatn fyrir fram utan og hafa bord og
stóla hjá vatninu og alltaf hafa það fyrir
fátala fólkið Guðni 10 ára E.

Heiðræði kennari minn

Nú er ég sest niður að skrifa þér nokkrar línur
og átla með þeim að segja þér hvað ég gerði í sveitinni í
sumar ég var á ba sem hét heitir á Lyðslufossum í
Indagilshreppi ég rak kinnar og vaskaðyggr
leirauit og stundum fór ég út á þin drifuna mína
sem onur fótti svo vænt um stundum fór ég á sunnvelögum

í reidher það fótti mér gaman á barna voru
2 strákar þeir voru jafn gamlir mér ég man mi
ekkert meira vertu mi blessaður og sattu Marta

Í sveitinni.

Ég var í sveit í Sumar á ba, sem
hét Lunnuhvöll. Möt fótti mjög gaman
að vera þar. Húsbóndinn hét Guðmundur.
Mikið fótti mér gaman að liggja úti hjaldi,
þegar var verið að sláa myrinni. Ég fór
upp í Kamla í berjamó og kinni mikið af berjum.

Ottar E. Pálsson 10 ára E.

VIÐFÖRULL.

9 tbl 2 átq

24 janúar

Ef ég væri ~~Drott~~ Drottning þá mundi
ég eiga heima í Höll, þá mundi ég
eiga margar fallega hesta og fara oft í
iðreiddarhlut þá mundi ég heimsegja náganna
mína þá mundi ég ~~skipt~~ hjálpa
þeim sem eru lágl. Þá mundi ég fara
~~ad~~ að mjólka hitnar, og taka upp úr
gárdinum, og fegar ég er búinn að
fessu mundi ég selast við að þjóna.

Haldora Erlas ~~son~~

Ef ég væri Drottning, þá ~~mundi~~
mundi ég eiga heima í stóttu Höll
og þá mundi ég sitja í stórum
stól, og þá mundi ég þá kaupa

margar brúdur og gefa fatlum
klökkum. Í stórum vagni mundi ég
sata keita um götur.

Maria Þórhildur.

Í Sveininn

Ég var í sveit í sumar. Þarinn sem ég var á heilir
Orustustadur. Það ^{var} fjórða gaman, ég fór oft að ríðja
kynur og hestana. Og svo fór ég oft á herlag,
það var vöðva gaman. Ég fór líka og lina ber
stadurinn sem ég fór heilir Svís. Það var vöðva
mikið af berjum. Það var líkell kellingur hann er
vöðva fjörugur. Svá var þeir hundar anar var lík.

Flím heilir Brana og hundurinn heilir Svákur.

Það varu margar krakkar á banum sem ég var á.

Ég fór líka með fólkinu í ferotalag, og það
var fjórða gaman.

Þóðis Þ Sveinólaf 10 ára &

Lilli, grani Froshurinn.

Uerlings, lilli, grani froshurinn var hryggur í
shapi. Hvermig átti líka annað að vera — hann
sem langaði ísköpin öll til að leika sér við
lilla, brúna froshurinn í lara leknum. En
mamma hans sagði: „Taktu þessa höfna með
maura-eggjum, og farðu með hana til stóru frænku
við sand-hölinn.“ „Má ég ekki heldur fara með
þau eftir mið-dag?“ spurði hann. „Nei, ég lofaði
stóru frænku, að hún skyldi fá þau fyrir hádegis.“
Lilli, grani & froshurinn tók þá höfnuna, hryggur í
shapi, og hoppaði af stað með hana gegnum
sefið. Lilli, brúna froshurinn sat á stíklusteininum
við lara lekinn. „Þondu hingað, lilli, grani froshurinn.“
kallaði hann. „Ég vil homa í happsund við þig
niður eftir leknum, að þilvidar-brúna þarna.“
Ég get það ekki minna,“ ansaði lilli, grani froshurinn. „
Mamma sendi mig með þessu maura-egg til
stóru frænku við sand-hölinn, og það er löng
leið.“ „Geturðu ekki farið með eggjum eftir hádegis?“
spurði lilli, brúna froshurinn. „Lekurinn er svo
lygn og gjófur til happ-sunds minna, en öll leiðin
að sand-hölnum er svo þurr og rykug.“ „Stú
seist ég, hvað ég geri,“ sagði lilli, grani froshurinn. „
Ég heppist við þig einu sinni niður að þilvidar-
brúna og hingað aftur, og því næst hoppa ég
með eggja-höfnuna út með þú stóru frænku.“
Hann setti svo eggja-höfnuna frá sér á stíklusteininum,
og báðir litlu frosharnir sleyptu sér í lekinn
og voru óðara höfnir. Þeir fískur, sem var þar
á sveimi, strakk höfðinu upp úr leknum, og
langaði svo ísköp mið til að vita hvað var
í höfnunni, sem stóð á stíklusteininum. Þá fór

gaf hann ekki athugasíðu það, og þess vegna
kallaði hann á rottu, sem var að þvo sér við
lekinn. „Góða rotta,“ kallaði fískurinn. „viltu
geta að, hvað er í höfnunni þarna og segja mér það?“
Rottan helli að þvo sér og leit á höfnuna. „Það
getur nú varla verið nokkuð merkilegt í henni,“
sagði hún. „Fyrst hún er skilin hér eftir í
hirduleysi.“ „Það er ekki gott að vita,“ sagði
fískurinn. „Þáðu að þvi!“ Rottan sleypti
sér í lekinn og sýnti að stíklusteininum, þar sem
harnan stóð og leit ofan í hana. „Maura-egg!“ sagði
hún. „Ó, hvílikt góðgæti!“ hrópaði fískurinn. „
Þjórðu svo vel og gefðu mér nokkur!“ „Nei, það
geri ég ekki,“ sagði rottan. „Ég tek höfnuna og
fer með hana heima í holuna mína. Og ég skal
gefa þér eitt eða tvö egg á hverjum degi, ef
þú vilt aðvara mig, þegar ég tek sótbað á bakkanum,
ef köttur, hundur eða menn homa.“ Fískurinn
samþykkti þetta, og rottan sýnti því næst með
höfnuna yfir í holuna sína. Þáttu síðar
homu frosharnir aftur. „Þetta var skemmtilegt
happsund,“ sagði lilli, grani froshurinn. „
Stú verður það miklu léttara að hoppa til
til stóru frænku sagði hann, um leið
og hann stókk upp á stíklusteininum.“ En
hvar er harnan min?“ hrópaði hann. „Ég
skildi hana eftir á stíklusteininum og
nú er hún höfnin. Ó, hvað á ég að gera?“
Lilli, grani froshurinn byrjaði að skela. „
Hvað er að?“ spurði fískurinn, sem stókk
höfðinu upp úr valminu til að þjá hvað um
veri að vera. Lilli, grani froshurinn
sagði honum það. „Rottan tók höfnuna
þína. Ég skal fara og reyna að

na henni fyrir þig," sagði fiskurinn
og sýndi niður eftir leknum, þangað
sem rollan bjó. „Éða rolla, litli græni
froskurinn ei þessi maura-egg, og hann
er að gráta eftir yfir að þafa þopad þeim.“
„Ég get ekki skilad þeim, því að ég er svo
hrædd við kelli, hunda og menn, og ég hef
ekker annað en þessi egg að gefa þér fyrir
að aðvara mig.“ „Ef þú skilad litla, græna
froskinum eggjunum aftur, skal ég aðvara
þig í hverjum degi fyrir ekker," sagði fiskurinn.
Rollan þakkaði honum hjartanlega fyrir og
skiladi hörfunni með maura-eggjunum aftur
til litla græna froskinum egg og sagði honum
hvad fiskurinn hafði sagt. „Það var mjög fallega
gerd af fiskinum," sagði litli, græni froskurinn.
„Og ég vil gefa honum helminginn af eggjunum
og segja svo stóru frænku frá öllu saman.“ Því
nær kelli fiskurinn helming egganna í
hörfunni í ~~þá~~ lekinn. Fiskurinn varð himin-
lifandi gláður og gleysti þau- en froskurinn
hoppaði af stað, svo ~~þó~~ hroft sem hann gat, alidís
til frænku við rand-hölinn. „Þú kemur nokkuð
seind," sagði stóra frænka, er hann kom. „Já,
mér þykir það mjög leiddinlegt," ansaði froskurinn
og sagði henni upp alla söguna. „Það var alveg rétt
af þér að gefa fiskinum nokkuð af eggjunum, þar
sem hann hafði verið svo na hjalp-samur," sagði
stóra frænka. „En þegar mamma þin segir þér
að gera eitthvad, þá er samt best að gera það strax,
án þess að hefja éða stóra við það. En nú máttu
fara aftur og leika þér.“ Litli, græni froskurinn
hoppaði nú gláður og ánægður af stað aftur
að bera leknum og ridan heim, og sagði

mömmu sinni alla söguna.

Erla Sigurðardóttir 10 ára E.

Afmálsdagurinn

Það var komið vor, og tíu og engi voru
mikið farin að grænna. Sigga lilla í Hamni
hlakkaði mikil ~~farin~~ til fráfarnar. Hinn
var ellefu ára að aldri, ljáskard bláeyg og
rjód í kinnum. Faðir hennar var kreyrsljóni
og með níkari mönnum í sveitinni. Hann
átti 15 knoss 9 kýr og mart sauð fe er
Sigga lilla átti ekki svo mikil sem eitt
lamb. Nú kom loks hinn langfræði af-
málsdagur Siggu, og vildi svo til að fast
~~var~~ frá smítt þann dag. Sigga vakna
aði klukkan 7 um morgunninn og kladdi
sig í mesta flýti. Tvo hljóf hinn niður
að ~~stökum~~ stökum þar sem Sus mundur
faðir hennar ~~voru~~ að reka og Jón bróðir
hennar voru að reka fíd inn í stektinn. Hinn
hljóf sem faður lagdu upp að stektlyrum
og stað námdust þar. En við fyllinn af
henni slýgdust lambin hentu sig yfir vegg-
inn og Ásta námdust ekki fyr en lagnt
yppi í brekku. Þeir fóru nú að reka
þau saman og gekk það ekki sem
best samt komu þeir þeim inn með
hjálf Siggu og þriggja karlmanna sem
komu að hímnan. Fedgarnir fóru svo inn
í eftir lömbunum til þess að skelja þau

í sundur en heis vinnumessum fóru
með þau inn í lambhús því svo átti
að reka þau á fjall daginn eftir
Góimur bróðir Liggju fór með arnar sudur
fyrir höll, sem var fyrir sunnan þeim.
Áu fóru þeir, sem eftir voru, heim til
að borða morgunverð, og undir þau Liggja
og faðir hennar seinust inn ís þegar-
dynamum. Hann fór inn í þív til Hálm-
fríðar konu sinnar og lasli dynamum
á eftir sér. En Liggja heyrði, um leið og
hinn fór fram hjá birdyrunum, að faðir
hennar sagði: Mig langar til að gefa henni
en svo heyrði hinn ekki meira. Þegar Liggja
kam að rúminu sínu, lá hún á því
Liggja vöggju með fallegri brúðu í, en á
vöggunni stóð: Til Liggju. Með hamingjuost
á afmalisdaginn hennar. Frá Trimi og
gjóni bráðnum þinum. Hinn varð alveg
himunlifandi yfir þessu og fór strax að
hagraða brúð unni. Ált vinnufólkið gaf henni
til samans 15 kr. í peningum. En ofan
á allt þetta battist, að faðir hennar sagði,
að hinn mætti líga hvort heldur hinn
vildi vauðblesötta falaldis hennar Þrómu
eða flekkötuggamburina hennar Gular,
og kaus hinn heldur falaldis, sem síðar
varð veid þrossis hennar. En seinna sagði
Liggja, að þetta hefði verið skemiliga
dagurinn sem hinn hefði lifað.

Ardis Óskarsdóttir 10 k

Endurminningar

Éinu sinni þegar ég var litill allt íg heima
kurður á Íslandi. Húsið okkar stóð skammt frá sjó.
Fyrir neðan það var mjög fallegur blómur
og trjágarður, en fyrir ofan húsið var mat-
jurtagarður og gríðalegastort tún. Pabbi (og) minni
og mamma áttu einn belju best gasir endur
hansmi og hvö svin. Fyrir neðan blómagarðinn
var gatur og þar fyrir neðan voru stórir fiskireitir
og eftir þeim endi löngum voru kírnar
sem ragnar öku eftir sem við krakkar okkur
oft í roða hart. Amak voru vagnarnir ekki
allaðir til að aka börnunni í heldur til að flýða
þurftu á milli stakstetana og inni fiskhúsi.

Albert. Wathne.

VÍÐFÖRULL

10 tbl 2 átgangur Edda Eva. 31 janúar-
Þús Estit Gulla. 7 febrúar
Feddálag.

Eg fót austur að Geysir þegar ég
vat álta áta gömul. Eg fót í einka
bifteid þegar ég kom austur frá
vat Geysir ekki bytjadt að gjosa.
Nú kom bill með sápu og setti
hana í Geysir. Og svo bytjadt
Geysir að gjosa og gjosa frá vat ég
glöð.
Edda Áskats.

Óli litli.

Einu sinni var litil drengur,
hann hét Óli. Hann var góð-
ur og duglegur. Það var einu sinni

þegar hann var að fara út. Heiði
hann að einhver var að gráta þar
úti á götu. Hann flitti sér eins
og hann atti lifid að leira út á
götu. Það var litil stúlka sem var
gráta, of því að hún tju áurum.
Óli flitti sér inn og náði í haur
úr safninu sínu. Tjón fór hann
út og gaf litlu stúlku áurin. Stúlkan
þakkaði fyrir sig og fór leiðar sinnar.
Óli litli hljóp um til mómmu sinnar
og sagði henni frá litlu stúlku.
Mamma^{hans} sagði að þettað væri fallett
að Óla litla.
Eva Sigridur.
fluglin úti fljúgur
til fjarlaga lands
loftid hann hlífur,
ég sé það í anda

Ljóferð

5 Febrúar 1942.

Fyrir nokkrum árum átti ég heima á
Fráfirði. Þvo fór ég þaðan alfarin til Reykjavíkur.
Skipið sem ég fór með hét Nona það var norðst.
Ég fór á sunnudegi af stað en kom ekki
fyr en á miðvikudegi hingað. Á leiðinni
kom skipið við á mörgum fjörðum en best
man ég eftir Tálknafirði það var gömul
hvalveiðistöð en var lítið notað þá. Allstaðar
fór sem ímáður fór var fullt að hvaldeinum
og hvalskidunum. Við förum upp í hlíðina
og lörðunum þar. Og við fundum þar líka
falleg blóm uppi í hlíðinni sem heita burnir.
Og við fundum þar líka mörg önnur blóm
sem ég man ekki hvað heita. Frá Tálknafirði
héldum við svo af stað til Reykjavíkur og
komum þangað næsta dag.

Erlet og Gudmundur

Lilla Skjalda

Áinu sinni voru þeir lillir rauðir kálfar og
en rauð hjr. Kálfarir og stóra kusa gengu
saman í haganum. Dag einn kom þóndinn í
hagan til þeirra með litinn hvít og svartskjól-
ldóttar kalf fessi kalfur hét lilla Skjalda
og var með svartan blett á kollinum alveg
inn og það var hifa. Stóra rauða kusa sem
hélt sig á besta blettinum í haganum sagði
blátt áfram. Góðan daginn lilla Skjalda. En rauðu
kalfarnir sögu sú er nú spritin. Fardu burt
nija kusa við Viljum þig ekki. Skjalda lilla
snéri þá frá þeim og fór út í horn á
haganum. En rauðu kalfarnir eltu hana og sögðu.
Fardu burt nija kusa. Við Viljum ekki sjá þig
Og hvert þeim Skjalda fór eltu kalfarnir hana.

og sögðu: Fardu burt nija kusa. Her
Viljum við ekki hafa þig! Stóra rauða kusa
hafði látið fetta afskiptalaust í fyrstu. En
nú framman hún af stað þvert yfir hagan
í áttina til þeirra. Lilla Skjalda varð
dauðbrædd og elldi að klappa burt. En
stóra kusa sagði við hana: „Mér fellur þú
vll í geð, lilla Skjalda, með svörtu hifuna
á kollinum. Fardu yfir á blettinn minn þar er
nóg af góðu grasi sem þú mátt eta.
Rauðu kalfarnir litu nú hvor á annan snegulega
á svipinn. Þeir fóru ekki að hrekja. Skjöldur
lilla burt af blettinum hennar stóra kusu
og léti sér nagma að lauta: Já þú er þú
dólati! En eigi leid á löngu þar til rauðu
kalfarnir settu sig við Skjöldur lilla og sögðu
Hún er nú alls ekki nýg oflat. Og að
lokum fór svo að rauðu kalfarnir benti
föru að sakja eftir félagskap Skjöldur lilla.
Og síðan tók hún þött í öllum leikjum
með þeim

Erlet Vilhjálmsstóttir 10 ára &

Segðu allaf rök.

Áinu sinni var drengur kallaður fírir
rök sem vibri í máli. Málaflutningsmáðurinn
lagði fírir hann margar spurningar
og reyndi að koma honum í mótsogn
við sjálfan sig, en það á líkist ekki.

Þá sagði hann við drenginn:
Faðir þinn hefir víst sagt þér
hvernig þú skyldir svora, eða er
ekki svo? þú þad gerði hann, svaði
drengurinn. Segðu oss þá hveinskerlega
hvad faðir þinn sagði að þú skildir
segja. Það skaltu þú segja
svaði drengurinn. Faðir minn
sagði að málaflutningsmaðurinn
mýndi reyna að koma mér í vanda
með margvirlegum spurningum en
ég skildi að eins segja hveinan
sannleikan og ekkert annað.

Guðlaug

VÍÐFÖRULL

III III 2 útgánger III janúar 1942!

Ritstjórar

Guðmundur E. G. Guðmundur A. Guðrúnur Halldór.

Hvernig ég varði jólaeyfinu.

Þegar ég fékk jólafríð, þá fór ég að undirbúa jólin.
Ég hjálpaði bróður minum að búa til dikkukúis
handa systur okkar. Á jórtökum messu ^þfékk ég að
sken. Þ skera út laufakökur. Og á aðfangadag fór ég í
margar sendiferðir fyrir þabba og mömmu. Á
aðfangadagskvöld höfðum við jólatré og gengum í
kringum það og sungum. Á jóladag voru gestir hjá
okkur. Við fórum í jólaeiti og skemmtum okkur ágætlega.
Og á milli jóla og nýárs, fór ég í mörq boð og skemmti
mér ágætlega

eftir Guðmundur A.

skrafað Guðmundur E. Guðjónsson.

G. E. G.

Fiskiferð

Í sumar fór ég á fiskiveiðar. Þá var migið af fiski, sérstaklega af smokk. Hann kom í stórum torfum inn Arnarfjörð. Um sama leyti fór ég á veiðar á ára bát, sem var kallaður Ludda. Við förum þegar klukkan var að ganga 6 og alludum að vera eitthvað framm eftir nóttinni, ég var nú vel þinn. Þaturinn var í maustinu, en það var flód, svo að okkur gekk vel að selja hann góður. Við vorum 4 í ferðinni. Þegar við vorum komnir til af Reykjafirði, þá renndum við og fengum nokkra þorska. Okkur þótti aflinn vera of tregur þarna, svo að við rérum inn Fossfjörð. Og þegar við vorum komnir að svokölluðum Urðarhrygg, þá renndum við aftur og fengum nokkra þorska. Við höldum samt áfram inn Fossfjörð og renndum ekki fyr en við vorum

komnir inn undir fjardarbotn. Þar fengum við fyrsta smokkinn og urðum svo einstis varir. Þá datt okkur í hug að fara Vesturyfir fjördinn og svo rérum við yfir fjördinn og er við komum þangað, þá lá þar motorbátur frá Ísafirði. Við lögðumst við motorbátinn, svo förum við um bord. Þá vildu mennirnir endilega láta mig og annan dreng, sem með okkur var, sofnaði því að klukkan var víst orðin 4 um nóttina. Við sofndum, og ég swaf til klukkan 6, þá fór ég upp og sofnaði ekki meir þar um bord, því að það var kominn svo mikill áhugi í mig. Ég var í klofstigvélum. Um morguninn höldum við áleidis heim,

þá datt okkur í hug að renna snöggrast þá var svo

mígíð af þorski, að við komum varla niður
ferunum og fylltum bátinn. Þegar við komum
heim, þá vorum við búnir að vera í ferðalaginu
rimann sölakring.

samíð eftir **Ludmundur & Ludjónsson**
skrifði söguna **Ludmundur & Ludjónsson**

Stíll.

Briðan mín á afmali sama dag og ég,
því að ég fékk hana í afmalisgjöf
fyrir fimm árum. Þín gríðar stór.
Einn sinni á afmalinu hennar bauð
ég nokkrum briðum, sem áttu heima
í sama húsi og við, og ég gaf þeim
að ~~þeir~~ drekka við lítið borð, sem ég á
og lét þær sitja á litlum stólum, sem
eru málulegir við borðið. Það var nú
veislan. Þó á ég líka litla briðu, sem
á afmali í sumar, og þá elar ég að halda

stórveislu, ef ég get.

eftir Kristín Ólafs dóttir. 10-E.
skrifði söguna Halldór Sigmundsson.

Afmalisdagur bríðunnar minnar

Ég á sína bríðu, sem heitir þóra. Þín er
5 ára gömul hún átti afmali á sunnudeginum.
var og það var fjaska mikil boð. Það voru
15 krakkar í boðinu. Þín fjeikkt margt
fallegt í afmalisgjöf, ég saumaði henni ~~(fallegan)~~
fallegan silkikjól og gaf henni harn í afmalisgjöf.
Og svo fékk hún halfsokka og skó og margt
fleira. Þó þegar allir krakkarir voru komnir,
þá fóru þeir að ~~þeir~~ drekka og borðuðu sig
sadda, og svo fóru þeir að leika sér allar tímar.
Þeir komu klukkan 3 um daginn og fóru ~~#~~
klukkan 7. Og svo get ég ekki sagt meira.

eftir Óldný þóra Björnsdóttir. 10-E.
skrifði söguna Halldór Sigmundsson.

Lyóferð

Fyrir nokkrum árum átti ég
heimna á Frapírði. Þro fór ég
alfarin til Reykjavíkur. Skipt
sem ég fór með hét Kíra það var
nærkt. Ég fór á sunudegi en kom
ekki fyrir en á miðvikuþingi þingast.

Á leiðinni kom skipt við á

meðum ^{stöðum} fjörðum en best man

ég eftir Tálknafirði. Þar var

gömul hvalveidistöð, en var lítið

notuð þá. Alkubur þar sem

maður fór var fullt af hvalbeinum

og hvalskildum. Við fórum upp í

hliðina og berðum þar.

Og við fundum þar líka fullleg

blóm upp í hliðinni, sem heita

burnevót. Og við fundum þar líka
mörg önnur blóm sem ég man
ekki hvað heita. Frá Tálknafirði
hældum við no af stað til
Reykjavíkur og komum þungast
næsta dag.

Eftir Guðmundur Sni Lútrignen
10 ára E

Í meitinni

Ég var í meit í sumari á lóe
sem heitir Hildirey í Þangárvallas-
ýrðu. Þar var (ég) þarha gaman
at vera ég rötti oft hestana og kígna.
Ég fór líkast með þegar átti at smala.
Ég fór til kirkju þegar fermt var
þar var þarha gaman. Ég fór oft í
bergarni þar þotti mér íkaflega gaman

Kittij Óskars 10E.

Viðföllum, bekkjarblað, 11 ára E © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Lýfjörð

Eg fór með Lúttinni í veituna
í vor. Hún átti að fara kl 11½.

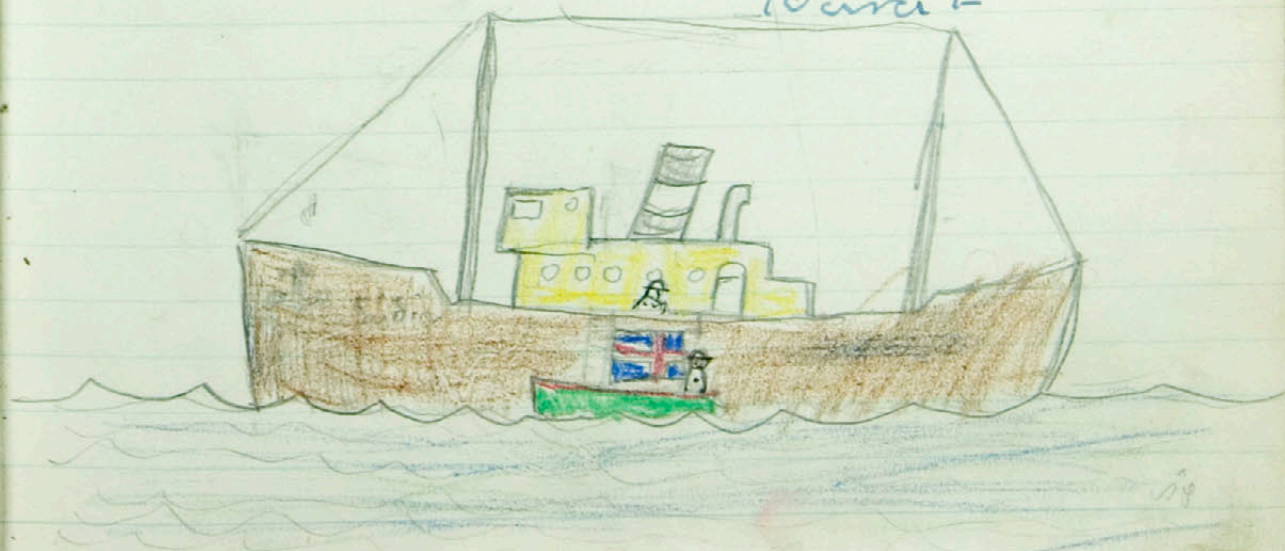
En hún fór kl 1 um nóttina.

Mamma og gabbli fylgdu mér niður
eftir. Og þegar ég var, keminn
niður eftir, fór ég að hátta.

Og svo hræddi ég þann og fór
að sofa. Um morguninn vaknaði
ég við það að það var flautast
og það var þá skippið. Ég hlýtti
mér í fótn. En þegar ég var að
klesta mig, þá gubbaði ég. En
þegar ég kom upp rá ég hús
og það var Stagi í Snabelneri.
Svo kom önnur vélbátur að
Lúttini og rótti drengi sem ákasti

að Staga. Svo hélt hún áfram
Og eftir flautasti hún það var
á Landi. Þar kom önnur vélbátur
og tók margt fólk. Svo hélt hún
áfram þangað til hún flautasti
eftir, þá kom hún að Ólafsvík,
þar kom önnur vélbátur
og hann rótti margt fólk.
Svo hélt hún áfram þangað
til hún kom inn á Grundarfjörð
og þar fór ég í land.

Lýfjörður, Grundarfjörður
10 ára E

VIÐFÖRULL

Einu sinni fór ég að Staðholti í Borgarfirði.

Ég lagði að stað snemma morguns í bíl frá Reykjavíki.

Við fórum fyrir Svallfjörð og var það mjög gaman.

Þegar við komum að Staðholti, var allt í lítið

dags. Þar ég freitt eftir ferðina og fór því

snemma að hætta. Þegar ég vaknaði um morguninn

var gláa sóleykin. Þá flutti ég mér í fatir og

fór út á tím til fólkins sem var við heistabinn.

Gudrún Þorvaldsdóttir 10 ára k.

Reykjavík.

VIÐFÖRULL.

12. Al. 18. febrúar 1942

Þegar ég var litill.

Þegar ég var í fjórða árinu, fékk ég og

líkbróðir minn að fara niður að höfn með

þabba minum. Þá satt okkur í hug að hafa

með okkur net, en það var ekki beygð net, því

það var hánet. Því við höfum heirt, að það væri

veitt í net, og heldum að þetta gæti gengið.

Við fórum við með þabba of stað niður að þo

höfn. Við vorum svo gladdir, að við gátum

vatla ráðið okkur fyrir kafi. Þegar við

komur niður á (^{briggjuna}briggjuna), þá fór þabbi að

tala við einhverja menn, en við stengimur

fengum að dýfa netinu í sjóinn. Við briggjuna

lá bátur með síðl, og þeir gáfu okkur eina

svo þóttumst við auðveld að hafa veitt hana
eftir Guðmund k. Guðjónson.

skrifað eftir Guðdóru Guðjónsdóttur

Þegar ég var lílil

Þegar man nú ekki eftir mér, þegar ég var lílil. Én nú allar þabbi að segja mér eitthvað til. (Én nú) að skrifa um. Og nú allar að segja ykkur frá Hledavatnsferðinni. Þegar ég var þriggja ára gomul fór ég til Hledavatns með mömmu og þabba. Ég fór með Dalross. Én þá að blajalegt var þá ruggaði skipið talsvert mikid. Og það eina, sem ég man eftir í skipinu, var það að ég stóð fyrir aftan þabba og mömmu og þótti mjög gaman, þegar skipið ruggaði eftir Sigranu Óskarsdóttir skrifad eftir Halldóru K. Guðjónsdóttir

Þegarferð

Haustið 1939 fór ég á Þerjamö i vörubílnum hans þabba, hafði hann boðið í pallinum (fór) vorum við seiljan í ferðinni það var farið að Skjeggastöðum í Mosfellsveit þetta var í Laugardagi, við vorum buin að drekka komin út að tina (bet) umm þrjú leitið, ég hef aldrei í efi minni séð önnur eins íkór að þerjam, við þerjam að tina við kinnfötinn og stöðum ekki upp fyr en öll ílát voru orðin full, nú leiddist okkur að fara frá öllum þessum þerjam þabba datt þá í hug að vita hveort við gætum ekki fengið að vera umm náttina, okkur var lánurstofa í kallaðanum og svafum við þar í einni flotrang þá var nú mæð og hleigð umm hvöldid. Nú þerjam um við snemma í Sunnudaginn að tina, við fórum með stóra fötu og mörg smá ílát það varð allt (öð) orð fullt, hvað áttum við nú að gera þá fórum við að tina í stóran þekassa sem við höfum þ haft dót í var hann líka fullur um hvöldid þegar við fórum heim. Þetta er besti þerjamur sem ég hef farið.

Halldóra K. Guðjónsdóttir
Viðförum þessara Halldóra K. Guðjónsdóttir Bergsálasafn Reykjavíkur

Þegar ég var litill.

Átti ég heima á Njálsgötu Sínu sinni kom
drengur til mín, sem heitir Baldur. Seinna á
eftir fórum við út í búð, og þá koma með
og hieldu, að við værum að villast, og fóru með
okkur afar á lögreglustöð. Og svo fóru þeir
að spyrja okkur, hvað þabbi okkar gæði. Og
svo sagði Baldur að þabbi sinn gæði
við bílin sinn og svo hrundu þeir á allor
bílavíðgerðarstöði
(bílavíðgerða reir) og spurðu hvort nokkur
elli okkur en svo var ekki. (Sog) sögðum.

eftir haddu skrifað eftir Halldóra K. Guðjónsd
við þeim að þeir ynnu á Póst-
húsinu. Þvo vorum við sótt, og
farið með okkur heim.

Edna Óskars. 10 &.

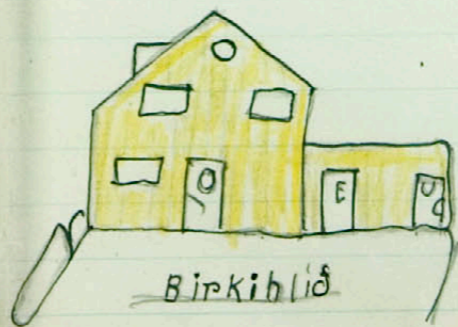
Þegar ég var litill

Þegar ég var litill átti ég heima á Fráfirði.
Á hverju sumri átti ég heima í skólanesi
gagnfræðaskólans, sem heitir Þirkiblíð. Það er dalur
sinn heitir Tungudalur þar er mikið skógur í
kringum húsið, og inni á lóðinni. Húsið stendur
uppi í brattri skóginu milli hlíð og rennur
lökur rétt hjá húsinu. Við krakkarinn vorum oft
að leika í löknum með bala.

Þvo fórum við líka oft að leika þess.

Í dalnum eru ein sem heita Tungva og

Bunna. Bunna fellur fram af haum,
hletum og myndar fallegan ~~þing~~ foss sem
heitir Bunna-foss.

Guðmundur Óki
Liedvígsson 10 ára &

Eftir Halldóra Erla
10 ára &

VÍÐFÖRULL.

13. tbl 2. bkg

1942

Mér fólki gaman í vor, þegar

hrynnar voru settar út. Eftir að vera alltaf

inni velurinn. Þar spyrstu þygg halana. settu

undir sig hausinn og tóku sprett eftir kúnum.

En sinn litill hálfur, sem hafði aldrei

komid út fyrir hann stóð bara við

fjörðymannd, og glápti á eftir kúnum hlaupta

niður kúnd. Kristján

Eftir H. E. J.

Í sveitinni

Eg var í sumar. það var vada gaman.

Barinn heitir Tungu í Tjörhlið ég sótti hestana og

hrynnar. og Hesturinn, sem ég rid á heitir

þyrpur. Enu sinni fór ég í fjallgöngu. Tjallid

sem ég fór upp á,

heitir frihyrningur, og ég fór

ofan í Tjarsadal og það

var ansi gaman. Eg ég

rid á þyrp. Hann er þidur,

og svo fjékk ég að markt fleira. það var í

fyrsta skipti á afinni, sem ég fór í sveit.

Kristín Ólafsdóttir

Eftir H. E. J.

Ferfasaga.

Eg var í sveit í sumar og þar líð mér vel. Sama dagin og ég kom ír sveitinni kom þabbi minn af síldveiðum. Hann var ekki heima nema vikutíma en þá fór hann til Englands, og þar var hann í þrjá mánuði. Eftir að þabbi fór þá fórum við mamma til Fráfarðar, og dröldum þar í einn mánuð. Á Fráfirði á ég hrót ömmur og margt skyllefólki annað. Meðan ég draldi fyrir vestan, fór ég með bil til Flakyrar, þar á ég áfa, þabbi er þaðan. Mér líð ágætlega allan tímann sem ég var fyrir vestan og mér þótti roða gaman að vera þar. Ferðin sudur gekk vel, ég kom með Godafoss.

Halldora Lára Sveinsdóttir, 10 ára. ♀

Undirbúningur fjórir jölin

Nú fara jölin bráðum að koma og er forvit að undirbúa þær. Eg og bróðir minn ætlum að gera brúðuris handa systur okkar það á að vera með teiknum höndum og þrjú hebergi í húsinu. Dvo ætlum við að gera margar kestastjaka úr krossi. Við teiknum jólasvein eða engil á hann og söngum úr og málum. Dvo var ég líka í seikningu í Handidaskólanum og þar gerðum við luktir úr pappa og teiknaðum myndir á þappam og skárum það úr. Og línum mislitan þappir bakvið og setjum krossi miðjuna og setjum þar kerti og á jölinum hengjura við tugsira ípp og keliþunn á

Restinn. Guðmundur Áki Líndregson 10 ára ♂

Juttasafnið mitt

Eg var ég fór norður að Laugum safnaði ég juttum, sem þeir Áni og Þalmi tóku við og létu í juttasessum. Juttarnar minar voru mjög fallegar. Ef þú hefur langar mikið að vita hvað þær heita, þá skal ég kveða þær upp: Jakopspill, Vallhumall, Hónagras, Brennissley, Gullmátra, Fjalladrapi, Umfætmungstas, Grænvöndur, Grævör, Gulvör, Flotsúra, Baldursbrá, Martuvöndur, Lokasjóður, Augnbra, Reikling, Blástjarna, Hvítmátra, Þitki, Fífa, Þjamatbroddur, Hrutaberjaling, Spötunarfi, Undraffell, Gullmura, Geym-mér-er, Holtasólei, Lónslöpp, Gullvöndur, Einir og Tensúra.

Eg man nú ekki fleiri nöfn á juttum. En ég man að ég safnaði 42 juttum, og ég var með þeim hestum en hrokkanir voru 112. Það var gaman að safna þessum juttum, og ég ætla að safna fleiri juttum þegar ég fer í sveit í sumar.

þer

eftir VSV

Hóður Helgason

Þegar ég var litil

Var ég stótt og afar þitt með hrokkið hátt, svo að það var eins og lambskinn á höfuðit. Eg gat gengið ein, þegar ég var ellefu mánaða. Um sumarið var ég í sumarbústað, en þegar ég kom heim, stóð ég við dyrnar á hverjum degi langt fram á haust, og orgaði. Heim. Met þessum fundist ofþjálst í Reykjavík.

eftir Halldora K. Sveinsdóttur

skrifad eftir

Hóður Helgason

Undirbúningur fyrir jólin

Skýfara jólin bráðum að koma og er farið að undirbúa þau. Eg og bróðir minn ellum að gera brúðkaups handa systur okkar það á að vera með tveimur hásnum og þrjú kerbergi í húrinu. Eru ellum við að gera margar kertastjaka úr kross við, við teiknum jólarvein eða engil á hann og sögum út og málum. Eru var eg líka í teikningu í Handidaskólanum, og þar gerðum við luttir úr pappa og teiknuðum myndir á peppanum og skárum það út. Og limum mislitan pappir bakvið og setjum kross í miðjuna og setjum þar kerti, og á jölunum hengjum við luttina upp og kveikjum á kerlinu.

Eftir Eudmund Áka Lúðvígsson, 10 ára E.

Þkrifað eftir Inga P. Erlendsson, 10 ára E.

Keri kennari

Eg fór norður í Þyngeyjarsýslu. Það var voða gaman. Eg fór í bíl alla leiðina. Eg sá Drangey. Eru hól. eg áfram (ég kom) að Blönduösi. Þar gisti ég. Síðan var haldið leiðinni áfram og eru kom ég að Akureyri. Það var lítið stoppað þar, bílarnir tóku bara bensín og héldu eru áfram, við komum að héraðsskólanum á Laugum klukkan 9 að kveldi. Nertu sál, góði kennari. Þinn Vilhjálmur P. Vilhjálmsson

10 ára bekkur E

Á leið í handavinnuna þegar ég var á leiðinni í handavinnu og var komin að Lokjartorgi, þá heyrði ég í loftvarnaraflautu og mig minki að það væri miðvikudagur og sflaði að

halda áfram í skólann. En þá kom
hjalparliðsmaður og sagði mér að fara
í næsta loftvarnabinggi

Guðlaug

VÍÐFÖRULL

14 Mb 2 Mars 1942

Skemmtiferð

Í sumar fór ég í skóg á hestum.
Það kom fólk úr Tálknafyrði ein kona og
drengur, og svo rétt adur en þau fóru
heim til sín aftur, kom togari frá
Patreksfyrði með skemmtifólki Togarinn fór
inn Trosnafjörð, og þá langaði okkur að
fara þangað á hestum. Þá fór drengurinn
úr Tálknafyrði og annar drengur sem
var á benum. Okunna hestarnir voru í
líninu og spöku þá og sóttu Bleik og Lít
því að þeir voru svo langt í burku og
ráku þá heim að bæ, og svo þegar þeir komu
þá máðum við þeim og beiðsludum þá og
lögðum á þá hnakka og fórum af stað

það var ákaflega gaman, en það gerðist
ekkert sögulegt á tíðinni. Þvíð komum
við á bænum í Trösnafyrði því við
vorum með rafgeymi og æludum
að láta hlada en það varð að fara
dálitid lengra til að komast í skóginum, og
og skildum því hestana eftir, og löbbudum
dálitid og lindum ber í magan, ég klífradi,
myg í tré sem stóð þar svo skreið er líka
undir grimumum og þá þann og gasagóða
líkt og ég skreið samt áfram en þá þann
ég aðra lígt sem var af grasinu en það
var ekki óáhræðis en venjulegt gras
svo ég tók nokkurn vönd af þessu grasi og
föt með það til fullorðna fólksins og
sindi þeim grasið og þau sögðu að þetta
væri reir og svo sögðu þau að hin

lígtin væri af þjónum. Eftir nokkud
langan tíma fórum við að hugsa að við
þyöfum að fara heim ef við ætlum ekki
að koma samt heim. Þvíð söllum hestana
og fórum af stað það var samni spótturinn
heim að bænum í Trösnafyrði til að sækja
annan rafgeymi. Þvíð fórum við heim það
það var líkt ír móti okkur þegar við
komum heim.

Jón Þ. Hallgrímsson skrifar
Eftir Guðmundi Guðjónson

Afmelid mitt

Tuðugasta Þyrist síðastlíðinn átti ég Afmeli.
Ég laud drengjum af næstu bæjum. Því
ég átti afmeli mygri sveit. Því minn og
amma komu til min og þau gáfu mér
lindaryonna og annat madur gaf mér

líu krónur í peningum en hann
fekk mér það í umslagi og sagði að hann
væri með bréf til mín og ég hélt að einhver
væri að skrifa mér en það var bara frá
honum en það hafði enginn skrifað mér
eins og ég hélt.

Jón Þorgeir Hallgrímsson

Það sem mér þykir mest gaman
það sem mér þykir mest gaman er það
að saga eit ímisdæf úr þrossvæði. Ég
hefi sagð eit þestastjaka sem á að vera
með 5 þertum, hilla sem á það vera á
vegg, . Éva hefi ég líka sagð eit „Snoll“
og „Tott“ og ýmsa smábluti. Éva þykir mér
í smíði. Ég er að smíða flúgvél. Én sé
er eit sem mér þykir reglulega gaman að
það er ef þabbi, mamma, og systur

minar séu frísk. Éva á ég Messaro sem mér
þykir gaman að búa úr, ég hefi búið líl,
millu, og vindubrá og margt fleira. Ég
hefði mér það fyrir jól. Mér þykir mjög
gaman í teikningu. Ég er rétt búinn
að teikna 15 myndir.

Jón ÞH skrifar

Eftir Eudmund Sudjónsson

Þegar ég var litill
þegar et var litill var það eit sumari
að þabbi tók þá á leigu sudur á Þabnsleigu-
strönd sem heitir Hellukot. Það voru skemmt-
tílegir dagar hjá okkur sístkinönnum enda
minst til skemmtunar. Við feyngum að
raka þey hjá bóndamum á þórustöðum
og sitja á þeyvagninum þegar verið var

ad aka heim heyrð. Leo fengum við að fara
út á sjó þegar gett var veður og lönd-
inn sem heitir Larnell fór til að fiska.

Leo gaf hann okkur fiske til að fara mömmu
og sagði að það væri hluturinn okkar og
engran fiske hef ég borðað með safngóðri lyst
og þann sem ég sótti sjálf í greiðar egis.
En mest var þó um að vera hjá okkur
á laugsdögum, þegar við áttum von á það
en hann kom um kvöld helgi að finna
okkur, og þá fórum við langa leið á móti
honum til að fá að sitja í bítnum hans
til baka og hita hann sem fyrst og sumarið
leið fljótt og haustið var komið áður en við
vissum af, og þá fluttum við til Reykjavíkur
í hávadan og latin þar sem börnin geta
ekki leikið sér án þess að vera hrædd við

bíla og allskonar farartaki og óruggustu og
skemmtilegustu skundirnar verða því í
skólanum og svo inni í húsi við að lesa
og leita sér að brúðinni sinni

Jón Þ. Hallgrímsson skrifar
Eftir eru Lígurðarstíkur

Afmældagur brúðunnar minnar
Brúðan mín ~~er~~ reglulega set. Þú
heitir Unnur og á afmæli tuttugasta og
fíftíu fíftíu apríl, og þá ella ég að
bjóða mörgum gestum og gefa þeim
bajsygar brjóstsygur og karamellur og svo
alla ég að gefa þeim ríkhulæði að drekka.
Og svo þegar þeir eru búnir að drekka,
föllum við að leika okkur. Og vona að
veirslan takist vel og gestirnir semmi sé
vel og enginn fari í fíflu.

Leo Lignin

Skata.

Skata á heima í Englandi
og talar ensku. Þegar mín
var níu ára gömul, fór pabbi
hennar til Íslands og dvaldi
um tíma í Reykjavík. Þar
kyntist ég honum.
Hann var fátökum maður og
væð að sinna baki brotnu
fyrir fjölskiðla sinni.
Hann sýndi mér bréf, sem hann
hafði fengið frá Skötu, og gaf
mér leyfi til að freyða það
á íslensku. Það hljóðar svo
á okkar máli:

Elstu pabbi minn!

Mér heitist að þú skyldir
fara svo langt burtu,

en ég vona að þú komir
bráðum aftur. Ég er svo hressd
um, að þú þeir kref.

Mér gengur vel í skólanum.

Alli er fávinn að tala

hann getur sagt mamma og
pabbi og mörg fleiri orð.

Mamma segir, að það munni
halvent um mig.

Þegar ég er að hjálpa henni
við heimilisverkun, Ég held
að ég geti ekki skrifað meira
mína, elstu pabbi minn. Ég
vona að þér líti vel.

Þín elskandi Láttin Skata.

18 korrar frá Skötu.

Christin Ólafsdóttir

10 ára E.

Mállausi drengurinn.

Ekkí allr fyrir löngu var
mállausi drengur ferndur í
Reykjavík. Hann var elskulegur
drengur, sigurádur og gáfður. -
Daginn fyrir ferminguna lagði
presturinn ýmsar spurningar
fyrir hann og skrifaði þær
í skólatöfluna. Drengurinn
svarði þeim öllum greinilega.
Áð endingu lagði presturinn
þessa spurningu fyrir mállausa
drenginn: „Hvener heldur þú,
að þú þeir málið?“
Drengurinn skrifaði svarði
skjort og greinilega: „Þegar
ég kem til Guðs.“

Kristín Ólafsdóttir 10 ára.

VIÐFÖRULL

15. kl. 8. Mars 1942

Briðurnar mínar.

Ég á tvær bríður og þykir mér varst
um þær af þekkingum mínum aðra þeirra
er ég búin að eiga lengi, en hina fékk ég á
jólunum. Þú á því afmáli á jólunum,
en þú á sumardaginn fyrsta frá er ég vörn
að fara út með bríðunna mína í fallegum
vagni sem ég fékk líka á sumardaginn
fyrsta. Þegar ég leit mér að bríðunum
mínum, hef ég mikið að gera elda mat
og þvæ af þeim og strauja og koma
þeim í fötinn aftur. Þú held ég upp á
afmálið þeirra frá koma vinstúlku mínar
með bríðunna sínar og reisirum við að
hafa þær sem best þínar og syngjum.
Dansi dansi dökkum míni.

Halldóra Hábrin Guðjónsdóttir.

Í sveit

Ég var í sveit í sumari, í bæ sem heitir

Eyri. Þar var stákona, sem hét Dolli

og var úr Reykjavík. Við lékum

okkur saman og vorum miklir vinir.

Það var hjörn skammt frá bænum, og

þar vorum við oft að leika okkur að ritla

líkunum okkar. Við fórum oft í kúggja

leit, einu sinni fann ég 20 kúggja á 5

minutum. Það voru um 200 kindur

í bænum 3 kúur og 1 kálfa og 4 hestar

og 1 fólald, ég fór oft á hestbaki.

Flúsbóndinn var frændi minn og

var votta góður við mig. Og þar

var heitna maður sem mér þótti

venst um og hann hét Gíbli, við

Dollu fórum með honum í silungu

veitan og það þótti okkur votta gaman.

Fingi P. Eolendsson

R. M. H.

Éf ég væri bóndi

Éf ég væri bóndi, þá mundi ég eiga margar
skemur, t. d. hesta, beljur, hannu, garir og vin.

Svo hefði ég stóra kálgarða. Þá þyrfti ég
að hafa margt vinnufólka til þess að geta

heyjað öllum skemnum mínum, ég mundi

kaupa slakur-vél og rakstrar-vél. Svo

mundi ég rafhlaða báinn og búa með

raun og þyrfti. Svo vildi ég vera góður

og sanngjarn við vinnufólkið og láta

þessu líða vel í alla stadi, með þessu

móti hefði ég von um að geta haldið

í fólkið.

Albert Wathne

Nú stettimni í sumari

Það var útroyp, þeir sem ég var
í sumari, en það var einn galli á
þæri, sem mér fannst, það þurfti að
láta hlada rafgeymi ef það var ekki
gert, þá heyrðist ekkert í þæri. Ég og
annar strákur fórum alltaf að láta hlada.
Nú átla ég að segja frá einu skifti sem
við fórum. Nú fórum miðlega, það
þurfti að fara í Frömsfirði til að hlada.
Hundarnir komu þaðan um nóttina
en daginn eftir fórum við að hlada
og tóku frá hundana með okkur. Því
þegar við vorum komnir nokkuð á
leið, þá sjáum við sel liggja í flöðar-
málinu haurin á honum var eins og
4 fótur, höndingurinn var mestum í

fförumni en hann fór ekki hann lá þyr
en er við honum lengra frá, þá kom
hann á eftir okkur. Það er mikið af selum
og hundum. En við skiptum okkur ekkert
af honum svo vissum við ekki meira af um
hann. Það er mikið af sel og hundum. Hundarnir
hlupu á undan okkur og gerðu allt fót
styggt. Þegar við áttum nokkuð eftir, þá sé ég
eithvað huld hvítt, sem er að reyna að komast
upp á stein. Þá sagði ég við strákinn. Er
þetta hvítur selur, sem er að reyna að komast
upp á steininn. Nú, er þetta ekki kind, og
svo hljóf hann heim að banum í
Frömsfirði og sagði þetta og frá þó strau
fullorðið fólk á bát, en þegar það kom
var ég búinn að narra það uppi

sjönunum en það var laund, það skalf og
mótradi og sett gat stadið á fötunum og
ef ég attladi að fara að vinda úr ullinunni
vo það yrði léttara á sér, þá vildi
það fara út í sjóinn aftur, þótt þótt
og setti það í bátinn og sigldu með
það nær þótt og þegar var ekki
haght að koma nær þótt á bát þá
tók maður það og bar það inn í fjóskúru
og gaf því key og allu að sleypa
því, þegar það veiri blíð að þafna sig
vo fót ég heim á bátt og þar var hinna
drengurinn vo fengum við first mjólk
eins og við veldum, og vo kaffi og kókur
vo tókum við annan rafgeymi og forum
þess stad heim, en það gendist ekkert sögulegt á
leiddinni.

Gudmundur & Gudjónsson

VIÐFIÖRULL

16 bl

12 3 1942

Brúðann min

Ég á hvar brúður min þú
vax um þar heila Elina og Lina
leikarinn min á líka hvar brúður þar
heilur Estir og Aldis þú erum allaf að
líka okkur með þar nema þegar þú
erum að læra við þóttum þeim
oflast á laugardags brúðum og láðum
þar vara í spari fötinn. Glundum
höldum þú bál og láðum þar eiga
afmali svo láðum við þar dansa og
þú ringum, þá erum gaman.
Ég hef mi ekkert meira að slia mína
í þetta sinn Marla K. Þóttardóttir
10 ára ke

St barnakeimilinu.

Ég var á barnakeimili sumarið 1940, og er fannst mjög gaman, en þó ekki eins gaman og í sumar, þá var ég á sveitabæ. Það voru margar krakkar á barnakeimilinu. Við fórum í göngutúr á hverjum degi, nema á sunnudögum. Þro var sundlaug þar, við helsumar fórum í hana annan laginn en drengirnir hinn. Við fengum alltaf að búa eitt hvad til í höndunum. Þro konur voru með helsumum en þveir karlmenn með drengunum. Við fengum að koma ber á hverjum degi þegar gott var vedur, eftir að berin komu. Einn sinni fengum við bláberjarsípum úr þessum sem við kindum. Einn sinni kindum við fjallagrös sem við fengum að fara með heim til okkar. Við fórum einu sinni að fossi sem mig minnir að heiti Goda-foss. Einn sinni fórum við til kirkju. Í báttum leidum komum við að Þkureyri. Í heimleiðinni komum við á hótelið og fengum margar. Lang mesta gamanid var að fara heim aftur. Þro get ég ekki sagt meitt meira.

Ólafur Þóráð Björnsson 10 ára E.

VIÐFÖRULL.

16 bl.

16 3 1942.

Þikstjóri Ólafur P. Magnússon, S. Ligtún, Ó.

Hvetniq ég veit lömskendum mínum.

Þegar ég er búin að lesa, þá hef ég nú ekki abeg ft. því þá á ég eftir að sfa mig á þjóðid og ég þarf að sfa mig einn hlukkutíma. En svo þegar ég er búin að sfa mig, þá fer ég út að leika mér. Og ég fer líka oft út í búð fyrti mömmu og fræktu mína. Mér þykir mjög gaman að sfa mig. En mér þykir svo gaman að sendast fyrti mömmu og aðra.

Edda Óskars 10 E.

Ef ég væri kóngur

Ef ég væri kóngur þá mundi ég eiga
heima í Reykjavík ég skildi hafa
margt fólk í minni þjónustu svo
eta einhver övinnir mínir
skildu koma þá skildi ég taka
á móti þeim og veina rekka þá
burta frá þeim.

Ottar Eggert Pálsson 10 ára t.

Þveinnig ég væri ~~þá~~ tómstundum mín-
um.

Í tómstundum mínum er ég að
leika mér, og á kvöldin fer ég inn
að leza. Á daginn fer ég oft út í
Örfirisey, að leika mér, og er oft í
síðastablik. Þegar næst til mín, þá verð
ég að fara ~~á~~ að sendast fyrir

mómmu, stundum er ég látur, þá
að það sé (skemmt) skámm að segja frá
því. Lígurður Þorsteinsson Þkrifar.
eftir Ylör Helgason.

Þveinnig ég væri ~~þá~~ frístundum
mínum.

Ég var á þeim keitir Eyri þar var
annar strákur, sem keitir Doll. Þegar við
f) þurfum ekkert að gera, þá vorum við
að leika okkur. Við gerðum lítil hús úr
steypu spítum og torfi. Við höfðum klöðu
hesthús fjós og kindahús. Hestarnir voru
leggir, hjórnar voru hjálkar,
kindurnar voru horn. Við lékum
okkur að þensu, og tindum þess til að
lenda. Við smíðum okkur skámm-
byssur og axir og bordumst með þeim.
Það var leikinn mynd af okkur

með (ad) axnirnar í lofti og við
grettum okkur alla í framan. Þegar
fólkið sé myndina, þá þor það allt að
kleja.

Kindla
kofinn
okkar

og kindinn
okkar.

Eftir Inga P.L. Liguðtur Þorsteinsson Skrifar

Þill.

Þverniq ég ver fómstundum mínum.

Ég geri margt í fómstundum mínum.

Ég teikna, sauva, þekla eða þjóna
þegar miq langar & ekki til að vera
úti. Og þegar ég er úti, þá fer ég í
parís boltabik og margá aðra líki og

það er gaman. Stundum er ég ein
í parís eða boltabik en þá er ekki
eins gaman. Ég fer líka stundum með
mámmu út í ba og þá fer ég
stundum til telpna. Og á sumrin
er ég úti í solskinum. Og á sumrar
íkal ég nota fómstundir mínar
betur en nokkuð sinni áður.

Eftir Kristínu Alafsdóttur.

Liguðtur Þorsteinsson Skrifar

Þverniq ég ver fómstundum mínum.

Þegar ég á frí, er ég oft að leika mér úti,
og svo þá er ég líka stundum, það sem
(ég á) ég að hafa heima. Ég þekki
eingan kvakka þarna hjá, svo að ég er
bara að leika mér ein og leik ég mér
þá oft með boltana mína og þykir mér
það gaman. Eftir Kristínu Ligtviggadóttur.

Liguðtur Þorsteinsson Skrifar

Hvernig ég ver tímstundum mínum.

Tímstundum mínum ver ég þannig,
að ég er úti í boltaleik eða þanis. Og svo
er ég stundum í slagbolta með
~~þá~~ krökkunum í kring, og þá erum
við oftast í stóru tíni, og mesturinn sem
á það tun heitir Sveinjón og þess vegna
er ~~þetta~~ tunið kallað Sveinjónstun. Ég fer
líka oft til ~~þessa~~ ömmu minnar. Hún
er mjög góð við mig og mer þykir
mjög vænt um hana. Á sunnudögum
hef ég fjóra hluti til að velja úr og
þeir eru þessir að fara í bíó að fara
á í göngu með mammu og pabba,
fara til frænku minnar og að lokum
að fara niður að hájarfjörnum og gefa
fuglum þar braut. Eftir Líguinu Osti.
Líguður Þorsteinsson Þkrifar.

VIÐFÖRULL.

Hvernig ég ver tímstundum mínum

Það skemmtilegasta sem ég geri er það að feira á
hjálkestinum mínum. Og mikið gagn hefir hann gert mér. Ég
hef farið í sendiferið á honum. Stundum fer ég sudur í
Þengjaförð til að hitta þar mína gömlu kunningja sem ég
hefi verið með í mörg ár og hefir okkur komið vel saman.
En nú er farið að draga úr því að ég hitti þá. Sumir fjörva
áttu hjálkest einnig ég og þegar við vorum ekki tímastundur
hjálkestum við svolítið spotta og stundum fárum við niður í þell
og þegar þangan kom sá maður ekkert annað en hermann.
En það dugði okkur ekki við vildum fara lengra innestis,
og þegar þangað kom sáum við stöngfluglát uppi í fjuorra
landi og var okkur þá sagt, að hann hefði strandað úti
á skeyjunum og hefði hann verið dreginn uppi stöngpall,
sem hermanninn hefði steypt. Við skoðum nú flugvelina

i krök og kring. Og virkileg okkur þurfa vera heit, en þegar
við stöðum hana betur, sáum við stórt gat neðan á henni.

Og það þurfi að gera við það þak langan tíma hel þess.

Og svo blóm við heim á leið, og svo er þessi still ekki lengur.

Jon Þorgeir Hallgrímsson.

Þessi er afís fjárfesi í Sveinsdóttir 10 ára t.

Ferða lag í ágúst mánuði.

Það var einn góðum veður dag í ágúst mánuði
í sumar að frandi minn laud mér með sér
í ferða lag við lögdum af stað um mið
leið við okum hér uppi Mosfellsdalinn ferðinni
var heiti á spingvöllum, á spingvöllum borðum
við nestið okkar, förum í leiki og þindum ber,
svo var haldið heim aftur sömu leið og allt
gekk vel þetta var yndislegur dagur.

Erla D. Sigurðardóttir. 10 ára t.

2. berg. 10 ára t.

VIÐFÖRULL

18. tölublað 28/3 1942. Ritstjórnar Viltjálmur S. Viltjálmsson,
Edda Óskarsdóttir, Eva Björnsdóttir og Gullaugur Gunnar
Egsson.

Þvers eg myndi óska ef ég atti þjáfar óskir,
þvers vegna.

Þvers eg myndi óska ef ég atti þjáfar óskir.
Fyrsta óskir, sem eg cetti myndi eg óska mér að eg
atti gullbrotband. Önnur óskir min myndi eg helst
eiga stórt fallett hirs. Þriðja óskir vildi eg helst eina
stóra bíð.

Haldóra Erla.

Þegar eg var fyrir vestan. Reykjavík 28/3

Hæri kennari.

Þess og eg hef sagt þér, fór eg vestur. Eg var þar
í tvo mánuði en mamma og systur minar voru í einn
mánuð. Eg rak þar þjáfar á morgnana en eg þurfti
ekki að ná í þær á kvöldin því þá komu þær alltaf sjálfar
heim. Enn sinn var eg sitja all tíni að leika mér með
bílinn minn og annar strákur með mér. Hann vildi
endilega fá minn bíl, en eg vildi það ekki. Þá kalladi hann í
gatta sinn, sem var að binda bagga þar rétt hjá.
Tók hann þá reigi og sló mig með þeim. Það eg óskuvondur
og tók bílinn og henti honum í ána, sem vann þar hjá
Viltjálmur S. Viltjálmsson. 10 ára t. Þeirra Gullaugu.

Þvers eg myndi óska mér, ef ég atti þjáfar
óskir, og þvers vegna?

Fyrst myndi eg óska, að því að eg myndi vera
góð og góful stúlka, af því að það góða sigtar alltaf.
Í öðru lagi, að eg væri gáfuð og vel gefin, því að
þá gæti eg látið eitthvað gott af mér bíða.

Þriðja lagi, að eg hefði nóg gæringa, því að ef þá
vantar verður lítið úr manni hér í þessum heimi.

Haldóra Guðjón.

Viðförull, bekkjarblað, 11 ára t. Borgarskjal Viltjálmur

Þvívers ég myndi óska mér, ef ég
etti þrjú óskir og þvers vegna.
Ef ég etti þrjú óskir myndi ég
óska mér að ég fengi að læra það
sem ég vildi. Ég vildi þetta af
því, að þá myndi ég kunna vel
það sem ég gæði. Ef ég etti
aðra ósk þá myndi ég óska mér
þess að vera alltaf hraustur, svo
að ég gæti gert það sem ég áttá
mér. En ef ég væri ekki hraustur
þá gæti ég kannski ekki gert það.
Ef ég etti þriðju óskina þá myndi
ég óska mér þess að hafa nóg að
lifa á því ef ég hefði það ekki
gæti ég ekki lifað.

Eftir Guðmundi Áka Lúdvíksson
skrifad eftir Eddu Óskars. 10 ára E.

Stíll
Þvívers ég myndi óska mér ef ég etti
þrjú óskir og þversvegna.
Ef ég etti þrjú óskir, þá myndi ég
helst óska mér að þabbi og mamma
gætu fengið góða íbúð af því að við
höfum litla íbúð. Önnur er sú,
að ég gæti verið dugleg að læra og
það, og það er af því að mig
langar að fara í skóla, þegar ég
er orðin stór. Og ^{sú} þriðja óskin er
að vera alltaf að vera góð stúlka,
af því að það langar þabba og
mömmu.

Kristín 10 ára E.
skrifad eftir Eddu.

hvers ég myndi óska mér, ef ég
alti þrjár óskir og hvers vegna?
Ef ég alti þrjár óskir, þá myndi ég
fyrrt og fremst óska mér þess að ég
hefði alltaf góða heilsu, vegna
þess að þá égati ég unnið fyrir mér
sjálf. Og svo myndi ég óska mér
að ég gæði aldrei neinum mein
hvorki mönnum né dýrum vegna
þess að það finst mér reglulega
ljótt. Og að lokum óska ég þess
að ég yrði ekki löt því að
það finnst mér svo leiðinlegar
manneskjur. Sigrún Óskarsdóttir
10 ára E
skrifað eftir Evu S.

Hvers ég myndi óska mér, ef ég alti
þrjár óskir og hvers þ vegna.
Sú fyrsta ósk sem ég myndi
óska mér væri að stíðit mundi
hætta því ég á svo margt
frandfólk í Noregi. Önnur óskir væri
sú að það væri aldrei fri í
skólanum nema um hátíðar því
mér þykir svo gaman í
skólanum. Þriðja óskir væri sú
að ég mætti alltaf vera uppi í
sveit, því að mér þykir svo
gaman að vera þar sem
sköpunur eru. Þíttí Ó
skrifað eftir Evu S

Ef ég væri Kóngur

Ef ég væri kóngur ætti ég
heima í stórri og fallegri
höll, og væri í skraut-legum
fötum. Ég myndi kaupa mér
viljugan reit-hest og spíða eit
í skóg, mér til skemmtunar
svo myndi ég fá mér
fólksflutnings-bíl og aka
um allt landið mér til
skemmtunar. Svo myndi ég
gefa fátakum fólki peningja
til að kaupa braud fyrir.
Svo myndi ég fá mér skip
og siggla um öll heimans höf
og svo myndi ég fá mér
flugvél og fljúga um allan heim
mér til skemmtunar og þá

væri mér gaman að lifa
Gunnlaugur

Erla fínnur Blakk.

Það var einn fávæn sumarmorgun
um að þinn Erla litla vaknaði af
örkþöf góðum blund. Þá kyrti
mamma hennar hana í vangann
og sagði við hana. Yaja Erla mín,
viltu nú ekki klæða þig í snævi
og reka svo fyrir mig kyrran. Og
Erla litla var nú ekki lengi. Eftir
nokkrar mínútur var þinn fávæn
að reka kyrran. Þinn vak þar nú
þangað, sem þar áttu að vera og
lagði svo af stað heimleiðis.
Þegar þú var kominn hálfan leið
heim, ~~þú~~ þinn Blakk það var
hestur af berum, sem Erla litla

VIÐFÖRULL

19 Lóðublað ^{13/4} 1942

Árið 1937 fór ég með pabba mömmu og systur minum til Blönduós. Ég fór með Laxföru að Borgarnesi og síðan með bíl til Blönduós. Við gistum í kvennaskólanum sem þá var sumarhótel. Mér fótti fyrsta gaman þar. Ég og systur minar vorum oft þar niður í fjöru að sína höfuðiska, sem við settum í þoka og geimdu svo. Við fengum oflax að borða. Við vorum þarna í viku. Pabbi fór til Hólmaríkur en við fórum með bíl til Akraness og svo fórum við með Fagranesi til Reykjavíkur.

Eva

Erla finnur Blakk það var einn faramann morgun að hún Erla litla vaknaði af örþöp göðum bland. Þá kyrti mamma hennar þana á vangann og sagði við þana þessa Erla min sultu nú ekki klada þig í smári og neka svo þynnir mig þynnur. Þy Erla litla var nú ekki lengi. Eftir nokkrum mínutum var hún þarinn að neka þynnur. Hún vak þó nú þarinn sem þar þóttu að vera, og lagði svo af stað heimleiðis. Þegar hún var komin halfa leið heim, sá hún Blakk það var hertur af barnum, sá Erla litla átti heima í það var búið að leita að honum í

marga daga. Erla hlýgur mér
að honum og verur hann svo á
undan sér heim. Þegar hún var
komin heim hlýgur hana inn
til mammu rennar og reyr við
hana, ég er hún að finna Blakk.

Mamma hennar sagði að hún væri
dugleg skilka. Og Erla litla fékk hrossu
fyrir

eftir Óaldriju Þóru Björnsdóttur
skrifad eftir Jóhann E. Óskarrson
Lötkur og kanarífugl.

Kona nokkur auglýsti eftir kanarí-
fugli sem hún hefði misst úr
lífi. Daginn eftir kemur litill
drengur til hennar með stóran
svartan kött undir hendinni

Þráð er þér að þendum drengur
minn? spurði konan. Ég er þessa með
kanarífuglinn, svaraði drengurinn.

Kanarífuglinn sagði þóran undrandi
mér. Sjá þetta vera köttur. Já svaraði
drengurinn er kanarífuglinn er hann í

eftir Jóhann E. Óskarrson
skrifad eftir Jóhann E. Óskarrson

Í Skemmaliferð

Ég átti að fá að fara með mömmu minni vestur í
Clafsey við Stykkishölm. Við fórum með Lagsfoss
til Borgarnes. Ég var dálitill sjöveitur í leiðinni.
Það var hljómsveit sem skemti fólkinu
og það var dansað í spilvari skipisins.
Við vorum 3 tíma í leiðinni og þegar við komum í
Borgarnes þá var stórt skip við bruggjuna.
Skipið sem við vorum í lagdist við hláðan í
hinu skipinu, og við þurftum að fara út í hitt
skipið til að komum í land þurftum við að komum
í land. Þegar við komum í land þurftum við að bida
dálitill eftir bílnum sem átti að fara til Stykkis-
hölm. Við eyddum tímanum til að fá okkur
hrossingu og þess vegna fórum við til gírtihussins
þangað til bílinn kom. Ég var ekki bílveitur en
það var ein kona sem var í bílnum sem var veik.

Bíllinn bíladi á leiðinni svo færtinn seintasti
deilidit svo við komumstum ekki á afangastadinn
fyrir en seint um kvöldið við gístum þar um mottuna
en um morgunin þegar við vöknudum þá bordudum við
og fórum svo af stað með líllum bát til Ólafseyjar
en þegar við komum þangað voru gestir þar, okkur
var boðið inn í stofu, og þar fengum við kaffi og kökur.
Þegar við vorum búin að jafna okkur eftir ferðina, þá
fór ég út að leika mér með krossnum þangað til gestarnir
voru farnir þá fórum við að borða. Þvo þegar þessi var
lokið, þá fórum við strákarnir að skota eyjuna.

Einu sinni þegar ég var að leika mér kalladi afi minn
á mig og spurði mig hvort ég vildi koma á selaveiðar
mið sér, ég sagði já. Þegar við komum út fyrir náum við
hvorki seli né fugl, en allt í einu tók afi byssina
og skaut á fugl, og þegar við höfðum mátt

þessum fugl fengum við 6 stykki eftir það og þegar
við höfðum fengit það snúrum við heim á leið
en þegar við vorum hér um bíl komur heim séi ég eitthvað
svart í sjónum, og það var selur, afi skaut hann og
þegar við vorum búinir að má á hann fórum við heim,
og þegar við komum heim sagði afi að það væri
langt síðan hann hefði skotið eins margar fugla.

Ég er nú búin að vera halftán mánuð hjá afi, fór ég
og mamma heim til Reykjavíkur, mér leiddist kálft
fyrsta dagana í Reykjavík en ég varð að nálla mig
við það. Jája ég er helli í þetta sinn og kvæðykkt
þangað til ég kem næst

eftir Magnús Vigfússon 10 E

VIÐFÖRULL.

1. tbl 2. árg | 10 E 6. okl 1942

Fjára og hvolparnir hennar

Þlebbi kom hlauþandir inn í badstofu og kall-
adi ~~inn~~ Ranka Ranka Ranka kundu og
sjáðu hvað hún Fjára hefir eignast Ranka kom
og mið fóru þau báði út í hesthús. Þar lá
Fjára í línu konninnu og hja henni fjórir hvolpar.
Hver þeirra moflekkottir og hver hveitir. Það voru
fallegustu hvolpar sem Ranka hafði séð um afi sína
Hún alladi að taka þá og inn í badstofu til að
leika sér að þeim en Þlebbi bannaði henni að stenta
þá. Þiddu nokkra daga sagði hann þiddu nokkra
daga sagði hann þá fara þeir að sjá. Enu þeir blindir
sagði sagði Ranka. Allir hvolpar enu blindir nokkra
daga eftir að þeir eru gotnir sagði Þlebbi. Ranka
let sér segstast og let hvolpana kyrra en þau fóru
hvenjum degi í hesthús til að vita um þá. Hinn
daginn þegar þau komu í hesthúsið var einn
hvolpurinn skridinn út á gólfid. Ranka tók hann
og sé að ofendit var þanid að íglara í ~~glannum~~
augun á honum. Eftir þetta fóru hvolparnir
að brölla hvað eftir annan fram á gólfid og ekki
leid á löngu að þeir fóru að leika elta hvern annan
þlust á og hver öðrum um gólfid.

A. O.

3 Sveitinni.

Þegar ég var í sveit þá sótti
ég kípt og hesta og mokaði fjös og hesthús,
það þótti mér mjög gaman. Svó,
mjölkadi ég nokkras kípt á hverju kvöldi.
Það þótti mér gaman. Svó gekk ég í skóla
í sveidinni allan veturninn, það þótti mér gaman.
Stundum var mikill þorjör, þá óð ég stundum
hátt í hné. Mér þótti alltaf gaman í

sveitinni. Þudur Gudmundsdóttir

ritstjórnar
Albert W.

VÍÐFÓRULL

Gudmundur, S.
Gudmundur, A.

Litill 2 tölustad 2 árgangur 17/10.

Nú er komið haust og þaríð að hólma

tölurvert í veðri þykir mér örkuys motalagt
að koma inn á kvöldin þegar bílur er að
hveithja ljós og heitt er inni. Nú erum við ný
byrjuð í þri að lesa sögur úrskátt á
kvöldin. Við erum þjögur systkinin og

latur þabbi okkur lesa til skiftis. Þið erum að
lesa bók sem heitir Tásan mér finnst roða gaman
að henni.

Albert W. W. 11 ára E

~~Með sveitinni í sumar~~

Ég var í sveit í sumar mér þótti það gaman
ég var fyrir vestan í Arnarfirðinum, þar inn
inni í botni í litlum firði sem heitir Reykjarfjörður.
Þar er nýtt steinsteigt hús upphitað með hveravatni
því að það var hver þar rétt hjá húsinu.
Það voru fjórir hundar á venum einn hvöpur
síðan í (þorra) vetur (þ) Hann er ljósgulur,
hann (elli) mig hvert sem ég fór, smala, reidúra
þrjáma eða hvert sem ég fór, við vorum miklir
vinir. Ég fór oft að smala og það lánt, lánt
uppi á fjall og komum alltaf með mikinn rektur
mér (þigir) gaman að smala. Ég á gemming í sveitinni

Hann er bæði fridur og fallegur hann er ekki
líill hann er hvítur. Það eru 3 hestar þeir heita

(Það eru 2 kíyr) kerru hesturinn heitir Bleitur
og reidhestarnar heita Ljör og Flugga, tvær kíyr
sem heita Ljarna og Þúkalla. svo eru nímur
hundrad^{er} (þe) 4 hvítar. (Lampó) Lappi er ingstur
af hundunum.

Þú skalt detta, þú skalt detta

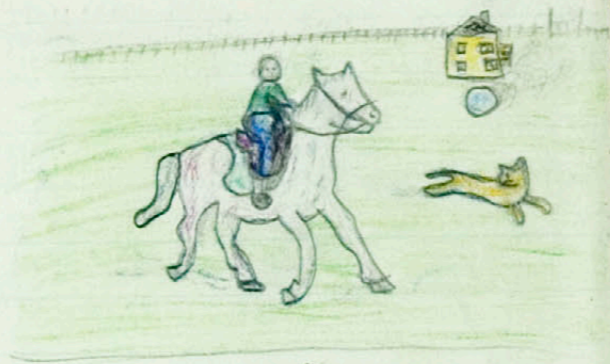
- þótt þú spyrir í.

Velja skaltu, vinur,
voda ertu linur!

Gettu bara, gettu bara,

- gaman er að því.

samid eftir Gudmundur. E. Gudjonsson.
skrifad eftir Gudmundur. E. Gudjonsson.

Í suman

Það var ákredið í nor að ég
skyldi vera hér í sendiferðum í
suman ég byrjaði strax eftir
að skólinn hatti. Ég var í sendiferðum
-unum í svolitinn tíma, en
svo fór mér að ludast það og
vildi fara í sveit þá fór þabbi
upp í ráðningastöfu
landbúnaðarins og réði mig að
Gölpóli í Flóa.
Ég átti að fara með mjólkurbilnum
eftir fjóra daga, en ég vildi fara
strax, þá var ákredið að ég skildi
fara með Skindöri daginn eftir að
Gelpósi og átti að hitta þar mann sem
heitir Sigurður Ólafsson og er kaupmaður

Það var mjög gaman

á leiðinni að Selfossi. Við
sáum Kolvatarhól og Skidaskálan
og margt, margt fleira.

Vilhjámur Steinn Vilhjásson
skrifað af Guðmundi Áka Guðrúgssyni

VIÐFÖRULL

3. fölyblað 2. árg 1910. Ritstjórnar Edda Eva
Erla.

Ferðlag.

Ég fór til frænku minnar í sumar.
Hún var í sumar bústað við Þingvall-
vatn. Ég lagði af stað kl 1½ og kom
að Hálkóll kl 3. Þvo þvofflum við að
gangja þó nokkuð langt, en það
gekk seint því það var svo mikið af
berjum að okkur langaði til að smakka.
Þvo komum við að sumarbústað-
inum. Og þá var tekið vel í
móti okkur. En svo stúðin við
útt að tjóna ber em þá kom rign-
ing og þá gátum við ekkert
tjón.

eftir Eddu Óskars 11 ára t.
skrifað af Eddu Ó.

Watnid sumarbústaðurinn og betur.

Í suman

Eg var í Hvenagendi í suman.
 Mér þótti fjarska gaman þar.
 Eg fór með mömmu og
 ristrum mínum. Vid fórum
 oft í rundlaugina sem var þar.
 Pabbi átti sumarbústaðin ^{sem} ~~var~~
 vid vorum í. Þegar ^{gott} ~~var~~ ~~var~~
 vedur fórum vid að tina ber

Vid þurkum að fara upp í
 þamba til að fá stán og
 góð ber.

Eva Þjórnisdóttir ^{suman = bústaðurinn hans pabba}

Þrem lilegt ferðalag

Éinn sunnudagsmorgun í suman voru allir snemma á fótum
 sem oftast, því vid áttuðum á að fara í ferðalag það gerum
 vid oft um heljar á sumrin en í þetta skipti hlakkaði
 eg sérstaklega til ferðarinnar því pabbi sagði okkur að
 fara með okkur á tinar. Ösku - stöðvar en þangað
 hafði eg aldrei komið, vid vorum ötta í bilnum eg
 og sistir min pabbi og mamma þrátt fyrir þær okkar
 og einn frændi sem öll voru fadd og uppálin á þessum
 þa sem vid áttuðum til hann heitir. Arnkristlurstaðir.
 vid hjeldum sem leið leggur austur yfir fjall og
 midur að. Alfurórbrú þá leið hef eg oft farið
 áður en þar opnaðist mir nýr heimur, og eg var áttaf að
 spyrja hvað þessi betri hjeti - þetta fjall og þessi lakur, og fjekki
 var vid öllu. Mér þótti fjarska ljót og krikalig og þótti varla
 að líka út um ríðuna þegar vid fórum yfir. Billinn þaut
 ífram yfir hölt og lagður og vid vorum komin alla
 leið á hinn þrjátíu áður en eg vissi af. Þar var okkur
 vel tekið þar voru mörg börn sem eru líka skild mer
 og fórum vid út á tina að leika okkur, það var vott ^{sa}

gaman það er votta fallet á þessum þó það sest
alla leið til. Nertmanneyja en þar sá eg þá
í fyrsta sinn eg skoðaði líka leiðir hennar
Arnkotlu og þabbi reyndi okkur hvor. Kirkurnar
öllu öllu að vera. Það er kirta full af gulli við högru
hlöðina á leiðunni og önnur full af silfri við þá vinstri
það ná ekki þreifa meitt við leiðunni því þá verður
gamla konan vonda, og kveikir í banum og það borgar
sig ekki þegar hvergi er högt að fá leigt.
Þegar klukkan var orðin 7 um kvöldið kvaddum
við allt fólk og hjeldum heim sömu leið til baka
þar til við komum á Ingólfrsfalli. Þá lögðum við
dálitla lykku á leið okkar og hjeldum austur í Grimsmur
að Ljósafelli og Kaldarkhöfða, þegar við vorum á leið frá
Kaldarkhöfða til Þingvallu stoppaði þabbi bilinn allt
í einu og sagði að við skildum koma út og skoða
kreindyrin eg hafði algrei séð kreindyr áður og þótti
votta gaman að sjá þau þó þau eru svo stór á þeim
hornin og abog eins að skógrhrísta, síðan stoppuðum við
á Þingvöllum og skoðuðum gjarnar og Kirkjuna og
hjeldum svo heim og ferðinni var lokid.

Eftir Erlu & Ljósardóttir
skrifað eftir Erlu & Ljósardóttir. 11 ára E.

VÍÐFÖRULL

4. Stöðublað 2. árg. 27/10 Gulaugur Halldór
Hörður.

Í sumari

Í sumari var eg í sveit. Þarinn sem eg
var á heitir Borgi og hefi eg verið þar
síðast lísin þó sumari. Eg hafði þann
starfa að rækja og reka kornar í
hverjum degi, og stundum fór eg
áramt öðrum dreng inn á fall
að rækja hesta, og það þótti okkur
gaman

Eftir Halldór Sigmundsson
skrifað Halldór Sigmundsson.

Skemtilifor

Einu sinni fór eg austur að Kaldarkhöfða
í Grimsmur með fleira fólki. Fírst sláum við upp
Ljaldi. Karlmennirnir fóru að veiða silung í
roginu. En við krakkar og kvennfólk fóru
að finna ber, svo þó þegar liðið var að fiska.
Þá voru brúin til hlöð og söðid situngurinn.

og þótti öllum það vera bestu silungur sem
það hefði nokkur liman smakkað, (og) af.

Því að hann var soðin fjóllífandi.

En svo var haldið áfram að fiska og (t)

og lína þess Lro þegar kvöldið kom (t) var
skaldið
haldið af stað til Reykjavíkur.

eftir Gunnlaugu Gunnlaugsson

skrifad. Gunnlaugu Gunnlaugsson

Fumar

Fumar var ég í sveit austur við Gullfoss.

Ég var far til þess að sækja mjólk og vatn. Næsti

baer við Gullfoss heitir Brattholt og lék ég mæt oft

við strákinn far. Mitt sinn fór ég ríðandi með

böndunum á Brattholki og mörgu öðru fólki út að

Geysi og sá hann gjosa 70 til 80 metra. En svo

var það í annað sinn að ég fór upp að Hvítarvatni

og Kerlingarfjöllum og þótti mér gaman að sjá þessa

staði. En svo þótti mér ókaflega skrúðað.
Ég gat farið í snjökast í skelkjandi hita.

Hordur

Helgason

VÍÐFÖRULL

Út sveitini

Ég var í sveit í sumari uppi Kíos
mér fótí fjarka gaman. Ég fór alltaf
eftir mjólk og frænka mín við vorum
alltaf samari og hjáguðumst að gera verkini
fjór mömmu okkar en það fótí mér
það verst að það voru einkin ber.

Þabbi minn og ég fórum í fjallgöngu
og zeingum uppá Eyrafjall. Þarinn sem ég
var á heitir Eyrafjall. Við fórum innad
Þónesi og fórum útá Laxá á litlum bát.
við ráum laxana sínda í áni

Gubritur Jónvaldóttir

á 11 ára á

Samtal þveggja vinstúlkna.
„Sal og blesud. Ert þú nú komin
í fyrsta sinn til Reykjavíkur?
komdu sal og bles. Já, ég hef
aldrei komið hingað fyrr, og ég
þlakka mikið til þó sjá mig um
hérna. Ég skal sjá þér magt hér,
en segðu mér líka út sveitini.
Ég veit ekki, hvað þig langar
mest að heyrna. Mig langar að
heyrna eitthvað um skemurarnar og
hvað þú gerir.“

Við höfum margar kindur hjó og
hestar svo höfum við líka ~~þú~~
~~þú~~ hanskú gaur og kanínur.
Við vinnum við heyskap á
sumrin og þegar við förum að

skemmta okkur þá förum við
langa leið ridandi á hestum og
það finnst mér mjög gaman
svo förum við í bergum og
lönum mikil les. Svo förum
við líka á fjall og lönum
fjallagrös. Ég hef lesið um
fjallagrös. Notid þið þau mikid?
(við) (drekki) Við sjóðum þau og
drekum af þeim seydid, svo notum
við þau líka í slátur.
Þettað hef ég aldrei heyrt.
Því því ég, en þetta er gert í
minni sveit En hvað gerid þið
á veturnar, erid þið ekki í skóla?
Þú við erum í skóla vona þva
því mánudi ið veldinum En

hvað gerid þið þess á milli?
við hjálpun þið heima eins og
við getum og lamum, svo förum
við á skidi og skautu þegar það er
hægt. Það gerum við líka hér og
ég skal sýna þér Tjörnina,
þar sem allir fara á skautu Þundum
er Tjörnina lýst upp með ljórum og
iðvarpáð danslögum og þá er seldur
aðgangur. Þú hefur náttúrulega
heyrt um hevinennina sem eru
hér þeir eru þinnir að steipa
stóranu flughöll og eru alltaf ið
koma og fara en það má enginn
koma og fara nálaft vellinum
Svo skal ég sýna þér leið og
Þundhöllina þvögniparadís og fleiri

röfn. Þvo er líka gaman að skoða
höfnirana þar eru mörg herskip
og nægt fleira að sjá eins og
þ-d kolakrananna. Ég vil leirja
strags á morgun að skoða eitthvað
af þessu, svo skal þú koma
til mín næsta sumar í sveitna.

eftir Oddna þósa Björnisdóttir 11 ára
Guðlaug Sveinisdóttir.

Í sumari.

Ég var á Ísafirði í sumari. Ég var
þjá ömmu minni, met þótti fjórða gaman
ég, var með stélu sem heitir Helga, við
vorum alltaf saman, við létum okkur niður
í neðsta sem kallast er, ég fór í eitt ferðalag
í sumari, það var á Hvítasunnudag við

forum inn í Reykjavík, það er sundlaug,
við höfnum það ágjett þar. Daginn eftir
forum við heim með motorbátinum Ólía, og
þengum vont vedur það var allt kvensjök
sjóveit nema ég, og haldu sjómennirnir mér
mikil fyrir hvað ég væri dugleg, en ég
sagði þeim að ég væri orðin svo von
að ferðast sjóleidir, að ég yði aldrei neitt
sjóveit. Klukkan var fjögur að degi til þegar
við komum að briggju, og var amma mín
þar komin til þess að taka á miki met,
og þar hún fyrir mig katrygðan minn og
lík. Met þótti alltaf gaman á Ísafirði en,
best þótti met og mest gaman þegar mamma
kom að heimsækja mig, hún var í þegar vitur
þjá okkur þá kom brjá og forum við heim
með henni. Þú sjóferð gjette jvridisvel eins og

hin og gerðist frá eltri flóra sögulegt

Hallgríma Sveinsdóttir 11 ára E. 6. nóvember 1942

VÍÐFÖRULL.

Bókublað 2 árg 7/11. 1942. Ritstjórnar
Ingó Jóhanna Jón.

Hugraðu þér að þú kiltir vin sem er
að koma úr veit. Legid frá samtali þkkar.

Búi : „Komdu sell og blessaður, Haddi
„ minn. Værstu nokkuð tilveikur á
leiðinni?“

Haddi : „Nei, en hvað heitir veiturinn þar sem
er bratt niður og eintómir krókar?“

Búi : „Það eru Kambar“

Haddi : „Tæja þá, vilt þú ekki sjna mér Þykkjarkvík.“

Búi : „Þá skulum við koma strax ofan í
miðbo. Þarna sérðu lómhirkjuna.
Við skulum koma inn og skoða hana.“

Haddi : „Já það skulum við gera. Heirðu hvað
heitir þetta hús þarna með stóru
stöngunum og til hvera eru rauðu

Gósin þarna?"

Búi: "Það er simstöðin, og rauðu Gósin eru til þess að vara flugvélararnar við þeim stöðum, sem kotta er á"

Haddi: "En hvað er þarna?"

Búi: "Það er Alþingishúsið, og veistu hvað er gert þar?"

Haddi: "Hvað er gert þar?"

Búi: "Þar er Alþingi háð á hverju ári"

Haddi: "Hvað er í stóra húsinu þarna."

Búi: "Þar er hótel Borg, og þarna er Reykjavíkuvápoth. Eigum við að koma í lyftu."

Haddi: "Já það skulum við gera."

Búi: "Finnst þér ekki gaman?"

Haddi: "Já, en hvað eigum við að gera hér?"

Búi: "Ég var bara að sýna þér fetta."

Haddi: "Komdu með og sýndu mér meira"

Búi: "Já komdu og sýndu höfnina."

Haddi: "Hver á öll þessi skip?"

Búi: "Þessi stóru eru erlend og litlu íslensk."

Haddi: "Já en sýndu mér meira."

Búi: "Nei, þú verður að segja mér eitthvað um sveitina."

Haddi: "Nú þessa, þú er best að byrja. Er það ekki?"

Búi: "Já"

Haddi: "Við höfum margar skepnur t. d. 179 kindur 23 hesta 22 konni 14 kýr 10 gæsir 2 hunda."

Búi: "Þú hafir mjög margar skepnur."

Haddi: "Já. Tínið er stórt og engjar miklar."

Búi: "Hafir þú ekki mikið að gera í sveitinni?"

Haddi: "Já, mjög mikið. T. d. að mjólka kýrnar og gefa bestunum"

Höndur Helgason

Éitt sinn kom vinur
Éinu sinni kom strákur
ofan úr sveit. Ég hafði
verið þrö sumun á bænum,
sem hann sitti þeirra á.
Nú varum miklir verin
Hann hafði aldrei komið
til Reykjavíkur og hann
fannst gríða þega mörg ljós
þar, en svo vögu nokkur
vand ljör, sem fann svo þátt.
Enn hann rá svo miðrey
ljör af því að hann kom
að kvöldi til. En vand ljör-
in voru á Landakotkerkjurnum
þurminum og úrvarpstongunum
En Landakotkerkjurnum skaut

af vera vödu þar og stengurnar
nattúrulega líka. Og svo fórum
við að við að rofa og bendum
góða nótt lárum bænurnar
okkar og rofnuðum verk. Við
vöfnuðum í líki um morguninn
og fórum á þatur og þengum
okkur að drekka. Svá fórum við
ítt. Nú gatum skotað þeim
á þeilum degi, því að það var
sunnudagur og enginn skoli.
Fyrst fórum við að skota Landa-
kotkerkjurnar. Þinn var enn og
hamrastöplar sem veri vadað fagur-
lega upp. Og þar sá þjá var
Landakotspítali og Landakot-
skoli. Og þaðan fórum við nið

ur í miðba og raum alþingisþingis
Dómkerkyrnu lögreglustöðina, þósk-
húsið og hótél Borg. Og svo fóru
við þeim að borðaðu. Þegar þvi
var lokid, fórum við og spáðum
alla höfnina. Þar var nú mikið
að iða, bæði stór og lítil skip
og var verið að í odan ána að
skipa uppur þeim. Áhi fórum við
að skota myndastykku Þingolfr
Bonnarsonar og svo spáðum við
rofnu og sprattakvír Jóns Þarvskun-
sonar. Og svo spáðum við Skutustu-
bajarstakalann, sundkalluna og
Lerfrykku, en svo fóru við þeim
og þengum okkur þverrangu og
svo fylgdi ég þeim niður

á bílastöð á Heindönn og orpaði
þeim góða ferðina svo fór
ég út ír belnum sem ég
var þominn í ~~í~~ belnum í
með þeim og svo leið
sann líllinn af stöð og þarfti
ég á eftir þeim, þangað til
þann þvarf fyrir góðum
eftir Þinga & Erlendur
skrifot af Jóhanni & Erlendur

Þegar þú þer að þú þittir min
þinn sem er að þema ur
sveit. Legid þra rankaligþkan
G: "Mei, þondu nú blerradun
og rakk það er langt síðan
við raumt red síðar."

17. "Einnu þér það? Það er nú
É ekki nema eitt ár. En mér finnst
það þú ættir að sýna mér það
þú hefur þessa í höndum aður en
þú fer þessum í rættina aftur."
18. "Já það ætta ég að gera, og er
þú ekki blett að ég byrji strax?"
19. "Já, það er mest blett."
20. "Koradu þá af stað. Þú skuldu
af fara ~~restur~~ í ~~þess~~
21. "Já þarna rérdi miðspengisþing
þú síð og verstu það er gert það?
22. "Já ekki það ekki, þar kemur
þú þingjót samann í hverju ári."
23. "En nú skal ég sýna þér
þú nokkur. Þú upphleypu
þú skemmdingdennar þarna: Réttur

af hverju þar eru?"

24. "Nú það nær ég ekki. Sýnu
mér það."

25. "Þar eru af landrættinum,
einn fyrir þvern landstjórnung."

26. "En rérdi skiptura þarna? Þú
er af Jóni Sigurðsnyri, einum mesta
manni, sem uppi þefur rérdi á

Írlandi, og sem bærisk mest fyrir
þú að Írland þengi sjálfstæði

sitt. En nú skulum við halda
affram. Þetta þús þarna er

Menntaskólinn þar var þingjót
áður en skemmdingur var rérdi.

Þú rérdi þefur rérdi þekki af

Þrefum en nýlega þafa þer

þar rérdi þaðan og mið er Menntaskólinn

"par af þess." En regðu mér nú
 í ísþrad ír sveitinni."
 A: "Nafn þess er þessi hundur
 hundur, 23 hesta 7 þyr 14 harrioni 2
 þessi og svo eru þrjú hundar
 um hesta Kári og Kákur og ein hestur
 um hestir Taprit. Og raki hestur
 um raki þyr og á veturnar raki ég
 um hestana í hagarinn, brynni þessum
 um og efl þessum. Svá þess ég
 um spundum að skemmta mér á
 um hestum og þyr þess þess
 um gaman."
 B: "Ofti að ég mætti vera þjá þess
 Le marta sumar?"
 A: "Ég skal spyrja þessa að þess
 um þess að ég kem þess. eftir Guðmund
 um þess þess E. E. þess
 um þess þess E. E. þess

Lambalið.

A: "Komdu sell." B: "Komdu sell"
 A: "Hvenær komstu ír sveitinni?"
 B: "Ég kom í gær. Þess seigirdu í fríttum?"
 A: "Ég segi allt gott." "Hvenær list þess að vera
 kominn í bæinn?" B: "Mér líkar það vel.
 þess seidur mér að sjána mér ýmsa stadi
 hér í Reykjavík, þess að ekki rata ég neitt."
 A: "Það skal ég geta, en ekki fyr en á
 morgun." B: "þess, þess það." A: "Góða nótt." B: "Góða nótt."
 um morguninn
 B: "Góðan daginn." A: "Góðan daginn." "Hvenær þess
 tilríttinn?" B: "þess ég er filbíttinn."
 Í þessum
 A: "Hvenær ríttu þess?" B: "þess þess þess"
 A: "þess, hér er bíó og mi skulum við kaupa
 mida, og svo sjáum við myndina í kvöld."
 þess.

B. Til hvers eigum við að kaupa mida.

Í sveitinni, þar sem samkomur eru, borga menn við innganginn. A. Já, það er nú

öðruvísi þar en hér. B. Já, ég vil fara eitthvað annað, því að ekkert er gaman að standa

hér. A. Já, það segirðu sth. Villtu sjá höfnina.

B. Já, það vil ég. Við skulum ganga þangað.

A. Já, séstu nú öll stóra skýrin? B. Já, en hvað þau eru stór. A. Þau eru ekkert smátt.

B. Já, eigum við ekki að fara heim að borða.

A. Já, það er nú rétt mál til komið að fara að borða. B. Já, hvað bíðst þú?

A. Já, í kvöld. B. En hvað er þetta, sem þú

stendur. A. Það heitir málavörð. B. En hvað

það er skilið skilið. A. Já, það er nú margt skilið

skilið í Reykjavík. B. En hvaða stengur eru

þær í þessum þarna. A. Þetta er nú sím-

stöðin, þetta stóra húsi, sem þú sést. En langar þig að sjá hesta túrninn í Reykjavík? B. Já, það vil

ég. A. Já, þar séstu hann. B. En hvað hann er

hát. En hvað heitir hann? A. Hann heitir

handakotskurva-eda-handakotskirteja. Langar þig að

komna þar upp? B. Já, það vil ég.

Nýyr í túrn.

B. En hvað maður sér rétt yfir beinn.

Og fólkid er eins og flugur að sjá það hédan.

A. Já, það er skilið að reita komið svona hátt upp. Já, nú skulum við fara heim.

En nú verður þú að segja mér eitthvað um

sveitina. B. Já, það skal ég geta. A. Hvað

getur þú annars í sveitinni? B. Ég sek þeir,

sæki hesta, raka heyr og slá og geti margt fleita.

Og í sumrin komu bílar út kaupstaðnum,

og þar reitla ég alveg eftir vild. Og á haustin

eru ríttis, og þá er smalað og þá taka allar
ökunnar kindur og fara með þær í ríttisnar
og þær tekur hvet sitt fj, foga, rektu sell og -
blessaður. "Ái þakka þér fyrir, rektu sell Hiltunni
á eftir.

Lamid hefir Jón Þorgeir Hallgrímsson.

Skrifad hefir Jón Þorgeir Hallgrímsson

Lamla 30/10 142

Kaupstadadr. R. Trutadr B.

R. " Sell rektu Baldur " B. " Sell " R. " foga mi

ertu kominn til Reykjavíkur " B. " Já það er

ég mi " R. " Hvernig líst þér á þig hér. " B. " Agallega

R. " En eigum við ekki að ganga svolítið niður

í baðinn og skoða okkur um. " B. " Já, það skulum

við geta. En segdu mér fyrst hvað þessi gata

heitir. " R. " Hún heitir Laugavegur og brekkan

hérna heitir Bankastræti. " B. " En hvaða hús

er þarna. " R. " Það er skjótnar-ráðið, og gatan
sem við erum á niúna heitir Austurstræti. "

B. " En hvaða hús eru þarna. " R. " Þetta er Úlvegs-
bankinn, þarna er handskrábankinn. "

B. " En hvað er höfnin hérna? " R. " Hérna er mi-
höfnin. og hérna er Lyffabúð Rík. " B. " Og hvaða

litteja er þarna og hús þarna mitt hjá. " R. " Þetta er
Dómkirkjan og hús þarna er Alþingishúsið og

þarna er hótel Botg. " B. " En hvaða hán-

stengur eru þarna. " R. " Þetta er símsjóðin. og mi
skulum við ganga ífram. Líttu hús þarna?

Það er Mentaskólinn. Og þarna er Lánaskólinn.

En eigum við ekki að fara að sjá flugvöllinn

B. " Já það skulum við geta. " R. " Þarna er
Niðbajarskólinn - - - foga mi séðu flugvöllinn. "

B. " En hvað hann er stór. " R. " Já, það er hann

og veit það. " B. " Líttu stóru flugvöllina þarna? "

R: "fá og þarna er önnur stætti". En eigum við ekki að fara að sjá Lundhöllina? B: "fjá það skulum við gera. En hvaða hús er þetta?"

R: "þetta er kennaraskólinn. Og héra er Bergskadarstrætið - - - - - foga hér er Lundhöllin!"

B: "Mikið er þetta fallegt hús þessi Lundhöll!"

R: "Eigum við ekki að fara inn í hana?"

B: "fjá, það skulum við gera." R: "Fyrst við erum komnir svo langt, þá skulum við bæði okkur. Komdu héra. Við skulum fá okkur mida - - - Héra taktu þetta gúmband. Komdu héra!"

B: "fjá en hvað á ég að gera við þetta band?"

R: "Settu það á fötin á þér. Við skulum við bæði okkur - - - - - þótti þér ekki gaman niðri?" -

B: "fjá það var mjög gaman." R: "Segdu mér nú -

eitt hvað ið sveitinni?" B: "fjá það skal ég gera.

Ég rak kyrrar og fóí með hesta." A þarum sem

ég var á vötn um 5 hundruð kindur um 60 hestar, sextán ^þkyr. Og svo var heppað á 3 þúsund hesta, og svo var flutt heim í vagnum. Þarinn sem ég var á heitit Reynistadur, og þóndinn sem ég var hjá var einn af mekku stórbændum í Skagafyrði. Ég á hjól og hjólaði ég oft að Landáttarkróki." R: "Hvernig gekk ferðin þingad? Varstu bítreitur?" B: "Ferðin gekk ágætlega og ég var ekkert bítreitur." R: "fagna ég þarf að fara að lenda ^{rethi} ^{sell.}

Lamid hefir Þagnar Borg.

Þkrifad hefir for þorgeir Hallgrímsson

VÍÐFÖRULL.

7 Lölubað 2 árg 15/ 1942 Ríkisstjórn
Guðlaug Hallbjörg Ríðing

Ég var nýkomin úr sveitinni og hitti
Svöfu vindlúku mína niðri í Adalstrati.
Svafa: "Sal og blessað, Ester mín. En
hvad það var gaman að hitta þig.
Hvad segurú mér í frellum?"

Ester: "Ég segi allt ágætt. Ég var uppi
í sveit í sumari á barnaheimili. Á
heimilinu voru 49 börn. Ég var með
fæim eltu, og þess vegna varð ég
oft að hjálpa til, bæði að frosu upp,
sjóna gölfir og búa um mímín."

Svafa: "Var það nokkuð gaman. Fekstu
aldrei að leika sér?"

Ester: "Það var ekki svo mjög leiðilegt.
Ég var oft að leika mér með krökkunum,
og svo var ég oft að tina bet sem
ég sendi mömmu mínni."

Svafa: "En eru samt ekki fegin að
vera komin úr sveitinni?"

Ester: "Já, því að alltaf er best að
vera heima hjá mömmu og þabba."

Eftir Ester
skrifað eftir Guðlaug Konráðsdóttur

Stíll

Fyrir nokkru kom fráenka mín hingað
til Reykjavíkur. Hlím er fadd og
uppatalin í sveit og þótti því mjög gaman
að koma hingað

Stína: "Sal"

Ligrún: "Sal, og vertu velkomin."

Stína: "Þakka sér fyrir, þú kemur með
mér út í ba og sýnir mér eitthvad."

Ligrún: "Já, já, hvenær viltu fara?"

Stína: "Þegar þú mátt vera að helst strax ^{matin} eftir"

Ligrún: "Það skal ég gera." Eftir matin:

Ligrún: "Nú er ég komin. Ertu til búin?"

Stína: "Já, hvert eigurú við að fara?"

Ligrún: "Við skulum fara. Flerna serdu stóra

húsið þarna það er bögreglustöstin og

~~húsið þarna~~ húsið við hlidina er pósthúsið.

Nú skulum við fara niður að höfninni.

Leydu stóru skjín? þetta eru herskip.
Nú skulum við fara kerna þarna er
dómkirkjan."

Elina: "En hvaða stóra steinhús er þetta sem
er beint á móti innganginum í kirkjunum?"

Leygrin: "Það er Alþingishúsið okkar."

Elina: "Hvaða tún er þetta?"

Leygrin: "Þetta er Austurvöllur. Á sumrin eru
afar falleg blóm meðfram götumum."

Elina: "En hvað er sundhöllin?"

Leygrin: "Hún er langt úrri í bæ. Við
skulum fara þangað á eftir. En nú skal
ég sýna þér Tjannarbið það var einu sinni
ishús, en því var breytt í bið. En nú skulum
við fara úrri í sundhöll, og á leiðinni
skalld þú segja mér eitthvað úr sveitinni."

Elina: "Já, hvað villst þú heyra?"

Leygrin: "segðu mér, hvað gerðist
þú í sumar?"

Elina: "Ég vakadi og flutti heim heidi
og svo mjólkadi ég bæði kvöld og
morgna."

Leygrin: "En hvernig gengur með kaninum þar
ykkar, eigast þar margir unga?"

Elina: "Já, já, þar eru margir unga, og þeir
eru um allt túnið"

Leygrin: "Er kötturinn ykkar orðinn stór?"

Elina: "Hann er orðinn mjög stór."

Leygrin: "Þarna er sundhöllin."

finnst þér hún ekki stór?"

Elina: "Já, þetta er stórt hús. Ég mun við
ekki að fara í sundhöllina á morgun?"

Leygrin: "Já það skulum við gera. En nú skulum
heima."

Elina: "Já, það skulum við gera."

Ligrin: "Góða nótt."

Lina: "Góða nótt."

sandi af Ligrinu Óskaldottur

skrifað af Halldóru Eru Tomasdóttur

VIÐFÖRULL

8. köluhláð 2. árg. 23/11 1942

Ritstjórnar: Kristján, Kristmundur, Magnús

Drengur úr sveit

Þegar ég fór niður í ba um daginn, hittí
ég fíntel í Smjördölum en ég kynntist
honum í sumar, þegar ég var í Höfði.
Hann hefir kölf síra gæddu sínu ári eldri
en ég Hann hefir aldrei komid til Reykjavíkur
fyr. Og það hann mig þessantann að sína
sér eitthvad her í baunum. Eg sagði
að ég skyldi gera það en fyrst skyldi
hann koma rað mér heim og fá sér
eitthvad að drekka svo skulum við skota
ofkur um svo fórum við niður í ba
hann spurði mig hvað þetta var væri
ég sagði: að það væri hölmur, en nú
skulum við skot forngrípargafnid og

náttúrugriparatrið hann sagði að það
heli að vera gaman, þegar ég og hann
komum
inn spusti hann mig hvað þessi fugl
heli ég sagði að hann héli. Þeir fugl er
hann væri ekki til því hann hafi verið
deildur út svo var mér farið að
leitað að þeirra ekkert um sveitirna.
hann sagði að öllum héli vel í
Sölftötu, og bestarnir væru orðin
30 en voru aður 20 og kindurnar
300 og hafa aukish um 200. Hann
lað mig að skrifa rir og hann mundi
skrifa mér. Keri vinur þú eða
ég að efna þopont mitt og skrifa þér
nokkrar línur. Engar þrekkir síðan ég
þom ég kom upp að Sölftötu í
gar. Það var verið að gefa það

viðburðat heikra. A próstinum var boð
með þínu nafni en heimilisfangið
var Sölftötu en þefur virst allt að
vera Sölftötu. Ég endursendi það
til þin. Þetta er þar rétt hjá
sem heitir Sölftötu" en suming
fólkið þar héli fast við að enginn
VSV hefði verið þar í sumar
Ég ekki skrifað meira. Þetta
blissadur og vell

þaríð af Vilhjálmi P. Viljálmsstjóri
skrifað af Kristjáni M. Hjálmarstjóri

Summar fri

~~Attalokastur~~
Étt sinn í gili mánuði í sumar dtt mer
í hug að fara í sumar fri. Síðan fór ég
niður að selfoss og þaðan til Reykjavíkur
þar gisti ég í 1 dag, smemma morgunin

eftir, fór ég með laxfoss til borgarnes.

Kt 2 um dein, fór ég með arautlunars bil
til stikkishólms og þá var komið kvöld.

Dein eftir fór ég með mötur bát til

Grundarfjardar var fallett að sjá inn fjörðin
þar sem hann var speil sléttur eoru öldurnar

sem sáust var skriðið eftir bitin, mi lúnum

við að landi, og ^{var} vel tekið á möti okkur.

Leinna um dein fór ég með dreing af sama

ba að veida silung. get ég ekki sagt meira.

Kristmundur Breiðfjörð.

4 summar

Ég var inni Níðey í summar. Ég

hef verið þar á hverju summi síðan ég fæddist

Mér þefir alltaf þótt þar gaman. Énnu

sinni fór ég á feykhiri. mér þannst gaman

ég veiddi 6 sma uppa og 4 kola 5 þyrsklinga
þóttist ég heldur en ekki hafa fiskað meikid.

vo dreymdi mig ekkert annað en um fiska.

Morguninn eftir vaknaði ég við það að stólargeisli

kom beint framan í mig, ég leit út um

gluggan og sá að var gott veður, ég klæddi

mig í skinnði og fékk mér einn mjólkirsopa

og stókk vo út það var yndulegt að sjá

hvað veðrið var gott. Vo hinni ég að hallað var

ár mig ég leit við og sá ég að það var afi minn.

Hann sagði mér að ég ætli að fara að breiða

keggið út á hinni ég stókk af stad og byrjaði

að breiða heit þegar ég var búinn þá fór

ég til afa og spurði hvort ég þyrfti nokkuð

að gera mér hann sagði nei og vo fór ég að

leika mér. Samið eftir Magnús Ó Magnússon

Skrifad eftir Magnús Ó Magnússon

Viðförull 9. lóluþláð 2. íg 29/10 1942.

Í sveitinni

Eg var í sveit í sumari á þó sem heitir Hildissey. Hér fólki fjarskráman þar. Eg fót oft í ferðalög þá fólki mér fjarskráman. Eg seldi einlísinni í berja- fót með öðrum stöllum en svo kom mamman þeirra svo að við gátum ekki farið þennan dag. En nokkrum dögum seinna kom þabbi til mín þá var verið að hita þá þabbi og þetta mín sem kom með þabba þau fóru líka að hjá þra til við heyskaginn. Þabbi var hjá okkur tvo daga. Svó þegar þabbi fór frá okkur þá fót hann til mömmu minna sem var í Borgarfirði.

samið eftir Kitty Óskars
stafað eftir Kitty Óskars

Smaladrengrinn.

Einu sinni var ofurlitill smaladrengrur, sem orðlagður var um allar veitir fyrir orðheppni, skjót og greindarleg vör við hveigju, sem hann var að spurður. Konginum bárust og til eyrna ragnir manna um vein þenna, en hann lagði lítinn trúnað á, að þer veru sannar, en lét þó kalla drengrinn fyrir sig og mælti við hann:

Eg þú getur varað þrem spurningum sem eg ætla að leggja fyrir þig, svo að mér líki, þú skal eg taka þig mér í sonar stað, og skalt þú síðan búa hjá mér hér í höllinni."

Drengrinn mælti: Hvejar eru spurningarnar? En kongur varaði:

"Fyrsta spurningin er þessi:

Hve margar dropar vatns eru í
heimshafinu? Í maladönguinn mælti:
yðar hátign! Lítið skífla allar ár
og öll vatnsföll, sem í hafid renna,
svo að enginn dropi drjúpi í hafid,
á meðan eg er að selja; skal eg
síðan segja yður, hve margar
dropar eru í hafinu."

Kóngur mælti nú: Getur þú sagt mér,
hve margar stjörnur eru á
himninum? Það er önnur spurningin.

Í maladönguinn svaraði: Lítið mér
stórt blað." Honum var fengin
pappírörk, og á hana krotaði hann
eintöma smádepla, svo móa, að
varla sáust með berum augum,
og svo marga, að alveg var

ögemingur að selja þá. Síðan mælti
hann: Svona eru margar stjörnur á
himninum, - eins og deplarnir eru
margar á bláinu; - nú skuldu þú
selja." En til þess breyttist enginn.
"Nú kemur fridja spurningin,"
mælti kóngur. "Hve mög augnablik
eru í eilífdinni?"

En veisinninn svaraði: Í Indur -
Pommern er demantsfjall eitt,
sem er mila á háð, mila á
breidd og mila á þykkt.

Þangað kemur einu sinni á hverri
öld lítill fugl og brýrir nef sitt
á demantsklettinum. Þegar hann er
þáinn, að eyða fjallinu upp til
agna, - þá er lítið fyrsta

augnablik eilífðarinnar."

Þú hefur svarað yurningunum
eins og svekingur, og eru þar
engar iðkur, sögurnar, sem af
þér hafa verið sagðar."

malti kóngurinn. Þólt þú upp
frá þessu ver hér hjá mér í
höllinni sem einkabarn mitt."

Tekid upp úr Grimms afintýri.

Þrifað af Kristínu Ólafsdóttur.

11 ára t.

11. 1942.

Herra Kordes.

Hani og kona komu sér saman
um að fara í ferðalaq sér til
skemmtunar og heilsuþófar.

Haninn smíðaði þeim fallegan vagn
með fjórum hjólum raudmáludum
og beitti fyrir hann fjórum múrum.
Þau settu síðan upp í vagninn og
óku af stað.

Þegar þau höfðu ekið um
stund, mætti þau kisu. Hún
spurði þau hvert ferðinni væri heim.

"Halda skal í haggaleitir
til kerramanns, sem Kordes heitir."

"Tofid þú mér að fara með
ykkur", sagði kisa. "Það er
gudvelkomið", svaraði hann.

„Gettu upp í vagninn, en gætu að
þér að detta ekki út úr þóttum.“
Mí kom mylnursteinnur, síðan egg
og önd og siturjónur og seinast
saumnál, og öll þenqu þau að
vera með í förinni. En þegar
þau komu þangað, sem þessa
Kordes bjó, var hann ekki
heima, karlinn. Mjónar
komu nið vagninum fyrir
í vagnkiptinu og bjuggu
þar um sig. Hannar og þess
flugur upp í bjálka í kötturinn,
bjó um sig í asirkeldunni,
öndin í postarkálinni; eggid
vafði handklæðin utan um
sig; siturjónurinn stakkt sér

í stálsetuna. en saumnálin
í koddan, og mylnursteinnurinn
hengdi sig upp yfir dyrunum.
Mí kom þessa Kordes heim og
atlaði að kveikja upp í
orninum. En kötturinn þyflaði
örkurni framman í hann.
Hann hljóp þú fram í
eldstúv, til að þessa af sér
örkuna, en þá tók öndin
að busla og skvæssa í hann
vatninn. Hann þreif nið
handklæðid og atlaði að
þurka sér, — en þá brant
hann eggid, svo að heitan
úr því fór í augunum á
þóttum og blindaði hann.

Vi settist hann á stólinum
sil að hvíla sig, en þá stakki
situpjónninn. Hann í
rassin. Hann var miðvæðinn
fokvondur og fleygdi sér upp í
rium, en saumrælin vakst
þá í hnakkann á honum.
Hann stótt í fatur með
hápljóðum á stöðinni að
fleygja en þegar hann
kam í dyrnar datt
mylnurteinninn á hann í
skallann á honum, svo
að hann steinrasaðist. En
þess er getid til að þessa hordes
munni hafa verið þjarskeldur
vondur maður.

Skritad af Kristínu Sigtryggvadóttir
11 ára leikk 4

VIÐFÖRULL

19 föstudag 2 útgangur 5/12 1942

Ragnar Þorgeir Wilhjalmur Steinn Albert Wátne
Berjarni

Vi var löksins konur hinna langfjórði dagur. Sá
dagur, er börnin í Vík áttu að fara að fara
á Berjarni. Þegar var góðislegt, sólskin og helga.
og fuglarnir sungu yfir heidinni, skammt þaðan, sem
beria eru. „Eruum við þá ekki öll tilheima“?
sagði Konni, sonur kaupmannsins, þegar hann kom til
barmanna, er höfðu safnast saman uti á miðri götuni.
„Já, en við viljum ekki kafa þennan stóðtöflil með öllum
sögðu börnin og bentu á fjöla logarkeislu á dreng,
sem stóð rétt hjá og höfði vandvælega niður á bota
og blöðuga faturna á sér. „Mér sýnist hann kafa
aði litid til þess að hana í, gæjidi“ sagði Konni
og (helli) (helli) leit hæðmlega til drengsins. Honum varði mat
að fara heim til mömmu sinnar en fara með

okkur og eta yfir sig." "Eg" "Eg", þú megist ekki vera
~~svona~~ svona vond við aumögja drenginn, kann er svo
fátakur: sag Gumba lilla dóttir leknisins. Mamma
sagði mér tíka, að kann ætti engann þakka og mamma
hann væri löngu dáið. Heyd á endemi sagði leknisinn
Gumba sem var nokkrum árum eldri en hún. "Ég er
viss um, að mamma hefði ekkert sagt þér
um þennan stórk, þú kann er nýkominn í
þorpið. Það er vist ekki margir, sem þekkja
hann eða vilja þekkja Gumba litla kennda
sást í leifjosti um aumögja drenginn. En hún
þótti ekki að þræta við bróður sinn, þótt henni
þyndist það ljótt af honum að vilja ekki lofa þessum
vesting dreng þara með í berja-leitina, þrátt
þyðir það að kann væri fátaklegri en hún höfði
"Þú skulum þara að halda af stað og ekkert
hvirða um stórkvefðin. Ég þigg að kann er

hallur við berjafeðina, sagði Norri. um leið og
kann skálmáði af stað og allur hófuvinna á
eflit honum. Þömmu fyrir miðjan dag höfðu
öllu börnin fyllt berjafeðina sinn og voru börnin að
litlum leik er kann um heidina. Þau fóru að leika
sér um fóru að veita í leiknum, önnur hlugu um á
leifar leiknum, og sum reitast niður og fóru að
gáða sér á leiknum. Börnin höfðu leikið sér litla
stund góða stund. Þegar þau höfðu allt í einu
hljóð. Þegar þau litu við þau þráð um var
að vera Gumba litla hafði verið að klappa með vatni
og leikið sér að þú að kasta steinum í það. En
þá hafði henni orðið fótarbotkur og hún hafði dottið
í leiknum. Ekkert leikmanna var vel sint. Þrátt áttu
þau að geta? Þetta var viðlit að klappa heion. Börnin
höfðu áttaleginn hönd á annað, sem áður en varði,
kom drengur klappandi ofan af heidinni og flaugði sér

lækinn. Honum lokst að má Tombu og synja með hana
í ~~fast~~ land að landi. Nú var Tomba kominn í fast
land. Palma lá hún í bakkanum lind og dauð.
er börnin stórn umhverfis. hreidd og táfótta. Palma stóð
dængurinn, sem leyst hafði (prekkrillki) prekkrillki af henni.
Það var sá sami, sem börnin höfðu mest síst um
morguninn. Glann hafði farið um rina liðs þegar
börnin vildu ekki lofa honum að reida með sér.

Glann hafði lagt líf sitt í hattu fyrir litlu Múlkuma
og var hjartanlega gladdur, er hann sá að það var
sama stúlkan sem tekið hafði svoti hans um morguninn.
Tomba var nú fátinn að hressast. Svoad börnin gátu
farið að hugsa til heimferðar. (B) Dængurinn skiptast
á að bera hana heim að hús lækningu. Þegar þar gæf
kom stóð lækningin í forgygnum og spundi hool Tombu stóð

illt. Börnin urðu að segja upp sögunna. Þá gekk lækningin til
dængurinn sem hafði hafði helpani hans. Klappaði á korallit
og sáði blidlega stíðin í þá skallu f. g. veldu hjá öðrum og
er veldu farið þann. og konan Palma veldur amamma þann
skrifad hefid Ragnat Bog 11 b

Að reida heim
Ef ég er spurður, hvað mér þykir mest gaman
að í
að í sveitinni, þá er ég ekki ermitt með að
svara. Mér þykir líng mest gaman að þvi að
fara í útreiðitur á götum og viljugum hesti. Þá er
maður alveg frjálur. Þá reður maður alveg sjálfur
ferðinni. Og ef ég er spurður að þvi, hvað mér
þykir mest mest gaman að, þá svara ég, að reida
heim þvi að þá er svo mikið að gera. Það er
gaman að vera með margna hesta í lest ríki
á enngjum og biða eftir þvi að sést sé sett
upp á þá. En það er meira gaman að seljast
afari milli á fremsta hestinum og leggja
af stað heim í heigard. En það er ekki nó
að seljast afari milli og láta hestur vada
ferðinni, er það gerir hann oftast nor,
heldur verður maður alltaf að hafa gætur
á himunfestunum og vita hvernig fer á þeim
skrifad Vilhjelmur Steinn samdi Miltjöldmur Steinn
Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fámin
saga frá brúðer-
faðer komið heilt hvenfi af lystihúsum utan við
borgarhlutan okkar, og alltaf verið að ligga.
Þetta er fólkið flutt í kofana, þeir en faðer hefur
fengið sér ánaðsting, vertu viss! Þetta veri nú gótt
og blessað, ef faðer lét stengurnar standa
áður. Þá veru menn lausir við að hotta
uggi á brassaskapainn, sem faðer sínir fórnunum
á allar lundir. Því að menn taka sér slíkt
nenni, er þeir hafa lært að virða fámenn,
draga hann réttilega uggi, og niður á tilsetunum
líma. Þetta læra hver einasti skíti. Og faðer er
reglulega límarlegt, að sjá allar strákahöpin,
með höndina lífta til kveðju, þegar fámenn
er dregin að hinni eða feldur. Við eigum
litla stöng á kofanum okkar ríki í skógi,
og aldrei er fámenn dregin svo að hinni að
við fleigum ekki þessu, sem við höfum

handa á milli og helsum honum.

Þrátt eitt um skarlag vorum við að fella fámenn.
Þúlli var einmitt að brjóta hann saman, á móta
snartilega eins og mamma brifur samar borðdukinur
heima, þegar gestir eru komnir; en við hinir snerum
að mestispinklunum. Þá heidum við sagt kálmannlegum
mómi: „Þetta er rétt strákar!“

Þetta er höfuðsmáðurinn í gula lystihúsinu, gamall
maður vakatur karl, grannur og spengilegur sem
teinungur og þeisistekur.

Við höfum borð stökustu virdingun fyrir
honum síðan fyrir tveimur vetrum. Þá sömum
við hann síða tvo stóra slöttólfa, þess komu
fram eins og dónar við aldradeknu, og
brúkuðu þjást við höfuðsmáðurinn, þegar hann
sagði þeim, að láta konum í fríði.

Við urfum hálf-vandradaleigir, þegar við sömum,

af hann var kominn. Aldir strakar gera breði
af öttast hann og víða. Það var síður okkar
hér fyrrum, þeggar við vortum að fremja einhver
þögn, að seija þegar um hann, eins og stendur
á jarnbrautarklötunum úra lestina: „Farið ekki yfir brautina, gleðislega.“

þegar sést eða heyrst til höfuðsmansins“. Hann mun
vera eiri maðurinn í ljóshvortum, að skuldfólki
slegið, sem aldrei hefir kent á brellum okkar
Við höfum því enga ástæðu til að öttast hann og þó
það er aldrei gott að vita. „þessa, við heilsuðum hann
auðvita, og sögðumst alls gera það, þegar hann
spurði, hvort við heilsuðum fönanum líka, þegar
enginn horfði á.“

„Bara að þú getur kent tartaralíjnum hérna í borg
að sjá alminlega úra fönanana sína“, mælti hann.
„Það er víst til þess að þú, að þeir
heilsu fönanum. En ef þú ert ykkur verður þú, sem

sem hangir líti yfir nótt, þá takið á verstu þögnunni
sem þú eigist til“.

„Og þau eru víst ekkert frjálleg eftir því sem
ég hef þeir“, bætti hann við og drad kíttinga
í jarnbrautarklötunum úra lestina: „Farið ekki yfir brautina, gleðislega.“

„Það er nú löngu réti“, sagði Frikki, hann er aldrei
ótráus. „Við erum hálfr öllum grömmu, og hvergi
getur skikkandi gilla.“ „hvort þú?“ mælti höfuðsmadurinn.
„erud þú orðin að keitingum“.

„Nei, við erum ekki alveg hálfr að gera að gamni
okkar. En við hrekjum ekki gamalt fólk“, sagði yllti.
Höfuðsmadurinn horfði á stund á ökkur. Og svo
sagði hann, „þetta ertu að það besta sem
ég hef þeir lengi. Þú erud víst ekki svo
afleitir. Viljst þú ráðast í spigrunum þjá meir?“
„Já, já“, sagði Frikki. „Stund þú freyðist eða
öðru stórskipi?“

"Órei", svaraði hann og hló. "Ég segi efno og fella það er mið löngu íti. En ég á veltit, sem ég vona, að engin skömm sé að. Hafid þið ekki séð hann? Hann liggur við briggjuna".

"Það er velt ekki sá briddi með gula stömpinum?"
svaraði Willi hikandi.

"Jú einmitt."

"Eftur er velt ekki alvara, að við eigum að fá að sigla á honum?"

"Jú einmitt", svaraði hann. "Ég væð ykkur alla með tölu, en með einu skilindi. Og þag er, að þið ~~er~~ kennid fólkinu herra í grendinni að horda alminlega um fíranana sína".

"Þá verður velt lítið ír allari Lindinni."

En á endanum gátu þeir það. Og fóru allir um bord.

Þekid upp ír, Þertu viðbrúinn".

skrifad Þiðhjálma S Þiðhjálmsson

Óhegyni

Mér hefur alþaf þiðt góð sagan, sem kom heim klukkum þriju um mið með djúgran skuld á hægri augabrúnn. Konan hans, sem var yrasu

vön í þessu efni, spurdi hann, hvað komid þefti fyrir hann. "Skollans óhegyni þriðid mitt, ég belt

mig," sagdi hann. "Bestu þig? Hvernig gattu bitid

þig í augabrúnnina?" sagdi hann.

"Það var eingin hægðar lekur, ég vart að klifra upp á stól til þess." sagdi hann.

skrifadi söguna Þiðhjálmur Steinn

A skömbunarskrifstofuni.

Lögð er saga af manni, sem kom inn á skömbunarskrifstofu. Hann segir: Konan min er alveg sykurlaus. Hér á ekki einu sinni einn mola til." "Munid, að þer verðid að sverja þetta," sagdi skömbunarskrifstjórnin, "þer verðid að segja salt." Macurrinn hikadi: "Þerid að segja salt ha?" "Gá annars verðid þer settur í steininn."

skrifad Þiðhjálma S Þiðhjálmsson

"Þá verð ég vist að segja jöta að við erum
ekki gift, sagð maðurinn.

skrifaði söguna Víðhjálmur:

Biskupinn og dróttin

Það var einu sinni gamall og góður biskup, sem
lá vakandi og bylti sér í mininu, á þiggurullar
lit af melli hans illa í heiminum. Þá fast honum
hann heyrð dróttinn tala til sín og segja:

"Far þú að sofa biskup minn, ég skal vaka það,
sem effir er nokkinnar."

Víðhjálmur Steinn

Smaladrengrinn

Einu sinni var ófrólikill smaladrengr, sem orðlagi
var um allar sveitir fyrir orðheppi, skjót og greindarlig-
svör við hverju sem hann var spurður. Kongurinn
bárust og til lýna sagnir manna um svein þenna
en hann lagði litinn á að þar væru sannar
en lit þjó kalla drengrinn fyrir sig og mælti við hann:
"Ef þú getur svarað þrem spurningum sem ég alla
ad leggja fyrir þig svo að mér líki þá skal ég taka þig
mér í sonar stöð og skalt þú sita hja mér hér
í höllinni. Drengrinn mælti: Hverjar eru spurningarnar?
En Kongurinn svaraði: Fyrsta er þessi: Hve margir
dropar vatns eru í heimskaflinu? Smaladrengrinn
mælti: Þú getur hafið stöð allar ár og ill vatnsfall
sem í hafit verna svo að engir dropi drjúpi í hafit
á meðan ég er að telja. Skal ég sita hja þér hve margir
dropar eru í hafinu? Kongur mælti: Þú getur þú sagt mér
hve margar stjörnur eru á himninum? Það er önnur spurning.
Smaladrengrinn svaraði: Lánit mér stórt blað. Honum
var þengin þýðing og á hafa hrotið hann eindóm
smaladrengrinn svaraði: Ég er viss um að þú getur sagt mér
og svo margu að alveg var ógerningur að telja þá. Þá
mælti hann: Hona eru margar stjörnur á himninum
eins og deylarnir eru margar á blaðinu. Þú skalt þú telja.
En til þess breyti engin. Þá kemur þriðja spurningin. Mælti
Kongur: Hve mörg augnablik eru í eilífðinni? En þessinn
svaraði: Furdur þess er demantfjall eitt sem er mila á
háð mila á breid og mila á fíkk þangað kemur einu
sinni í hverri öld litill fugl og brúir nef sit á demantfjallinum
þegar hann er brúin að eita fjallinu. Þú getur þú telja hve
augnablik eilífðarinnar þú hefur svarað spurningunum eins og
spekjuhúur og eru þar engar yður sögur sem af þér verit
sagðar. Mælti Kongur: Skalt þú segja þessu vera hér hjá mér
í höllinni sem dinkabarn?

Albert Waldemar Midbojarskili 11 ára 4

VIÐFÖRULL.

11 bl. 2 árg

12/12 1942.

G
L
E
Ð
I
L
E G

J
Ö
L

Jólasveinar.
Öll kannist þið við jólasveinana,
og sjálsagt kunna flest yfkar vísurna
"jólasveinar einn og átta ofan komu
af fjöllum o. s. frv."

En þess jólasveinar, sem nú eru oftast
nefndir hér á landi, að minnsta kosti
í kaupstöðum, eru ef svo má segja
hálfgerðir útlendingar.

það eru góðir og skemmtilegir
karlar með rítt, hvítt skegg niður
í bringu, rauða topphúfu á höfði og
stóran þoka á baki. Og í þokanum
sinum hafa þeir allskonar jólagjöf
og góðgæti. Margar af þessum jólagjöfum
koma frá útlöndum, og sumir segja að
þeir komi þaðan líka með síðustu
skipum fyrir jól. - Ég veit, að þið
þekkið öll þessa jólasveina. - Þeir
koma inn í hofin, með kerti og
fálleg spil. Þið hafið oft séð af
þeim myndir, og hér í Reykjavík
sjást þeir skundum í búðargluggum
fyrir jólir. Þeir koma inn á
jólakrisskemmtanir, syngja
skemmtilegar vísur, ~~þ~~ segja sögur

og útbýta gjöfurn og gödgað. Eg býst
nú myndar við að þú vilt oftast nær
að þetta eru einhverjir góðir mennir í
jólaveinsgerði. Þetta eru jólaveinar
níkímans. Þeir eru ekki Íslenskir að
uppruna, en fengnist að læri úr
þjóðri annarra landa.

En það voru allt aðrir jólaveinar,
sem komu ofan af fjöllum og
átt er við í vísunni, sem ég nefndi
áðan. Þeir komu til mannabyggða hóf
mólkum fyrir jól og voru þrekkir að fólu.
Þeir voru hundheidnir, og Íslenskir í
hið og hát, sýnir Grífu gömlu og Leppalúða.
En Grífa var tröllkerling leit og ljót,
með ferlega hönd og hallan fót,
eins og stendur í vísunni.

Hún var hin mesti meinvaltur og
hafði hala fimmtán en í hverjum
hala hundrad belgi. Í belgina
fróð hún börnum, en það var bót
í móli, að ef börnin voru nógu þæg-
prúð og íðin, þá gat Grífa ekki
nát í þau. Margar sagnir og kvæði
eru til um þau Grífu og Leppalúða
og allt þeirra hyski.

Óddný þóra Þjórnisdóttir
11 ára E.

Gleðileg jóll!

Pottasleikir.

Það var mikil að gera á aðfangadaginn. Allt fullorðna fólk var önnun kafið. Mamma var að sjóða hangikjöt og baka laufabrauð. Þvo þurfti að þvo og sópa allan bann, hátt og lágt. Ég var bara átta ára, og allir jólasveinarnir, einn og átta, voru komnir ofan af fjöllumun, eins og segir í vísunni, til þess að halda jólin. Ég var alveg viss um, að þeir væru komnir. Gluggagægir og háttaþefur voru að skrikja frammi í göngum, þó að ég væi þá ekki. En hattu-

legastur var Pottasleikir. Það hafði mamma sagt. Pottasleikir gat nefnilega komist í jólagrautinn og sleikt hann upp. Ég vissi, að mamma var búin að elda rusinugraut. Potturinn með honum stóð frammi í búi, og þar átti grauturinn að kólna. „Farðu nú fram og passaðu grautinn fyrir Pottasleiki. Hér eru bara fyrir okkur,“ sagði mamma. Og ég fór fram í búr og settist við pottinn. Það var hálfdimmt í búrinni. Þá sá ég ofurlitinn, skritinn strák við pottarminn, og hann brá fingrinum ári pottinn og smakkaði á grautnum - og svo brosti hann og leit til mín gleðtrilega. Ég vissi undir eins, að þetta mundi vera Pottasleikir. Og mér fannst hann svo skemmtilegur og skringilegur, að ég sagði hálfþyrskött: „Þeir

er velkomið að borða eins mikið af graut-
um og þú vilt." Þá skrikti hann og drap
fingrinum aftur áni þokkinn. Þvo hvarf
hann allt í einu, og þar með er sagan
biun.

Þárdís Sveinsdóttir
11 ára E.

Kidda. Eva. Þárdís Guðrítur Þorvald
Kristín O. Guðmundur A. Lúdrígsson.

Halldóra S. Ragnar Borg.

Adalný þ Björnsd. Ligrún O.

Halldóra E. Tomasdóttir. Þsdís Óskarsd.

Guðlaug S. Kitty Óskarsdóttir. Erla Sigurðardóttir

Erla Sigþórs. Audur Þingilbjörg Guðmundsdóttir
Þorntaugur Oddur Gunnlaugsson
Guðmundur Einat. Guðjónsson.

Jon Þorgeir Hallgrímsson
Krustjan Hjálmarsson Nílhjalmur Steinn Nílhjálmarsson.

Halldór Sigmundsson Þórdur Helgason Magnús O.

Óttar Eggert Pálsson. Ingi S. Erlendsson.
Jóhann E. Óskarsson Kristín S.

